29-76

Akbaba

ECEVİT — Ayıptır beyler, bu okları kötüye kullanmayın!

Günaydın tazelik

Terlemenin kötü sonuçlarına karşı çaresiz kalmayın.

Odorono kullanın.

Çiçekler gibi tertemiz koksun vücudunuz gün boyu.

Evde, işte, yolda "Günaydın", desin insanlar tazeliğinize.

Gecenize de uzasın sabahın tazeliği. Odorono güveniyle rahat edin.

odorono
deodorant spray

"anında tazelik sürekli tazelik"

KOPAŞ Kozmetik Pazarlama ve Sanayii A.Ş.
PK. 130 Levent - İstanbul/Tel.: 64 23 77

AdA

(Ajans Ada: 399 — 60

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 29 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 14 Temmuz 1976 — Fiatı 250 Kuruş

Tatiliniz nasıl geçiyor?..

ŞİMDİ kiraz mevsimi. Önce şaka olarak başlayan bir konunun üstüne sonradan daha bilimsel bir biçimde eğildik. Kirazın kilosu yirmiyle otuz lira arasında. Bir kiloya, iriliğine göre 160 ile 220 arasında kiraz tanesi giriyor. Bu ne demek biliyor musunuz? Orta boy bir kirazın tanesi onbeş kuruş demek.

Sanırız kiraz yerken biraz daha düşünceli olursunuz bundan sonra.

....

Denize giriyor musunuz?

Artık sudaki mikropların sayımını yapmaktan vazgeçtiler. Çünkü böyle incelemelere gerek kalmadı. Santimetreküpteki bakteri sayısı yerine, metrekaredeki gözle görülür zibillik oranına bakılıyor.

Haliç falan gibi çoktan gözden çıkarılmış bataklıklardan sözetmiyoruz. Boğazı düşünelim sözgelimi. Akıntı sayesinde bolca temizlenen bir doğal kanal. İşte Boğaz'da bir sandal gezisi sırasında kısa bir sürede göze çarpanlar:

Yarım düzine gül, tahta parçaları, karpuz kabuğu, ekmek, şişe mantarı...

Bunlara ek olarak, kirazlar konusunda yukarıdaki bilimsel incelemeyi yapan kişilerin suya attıkları çekirdekler...

....

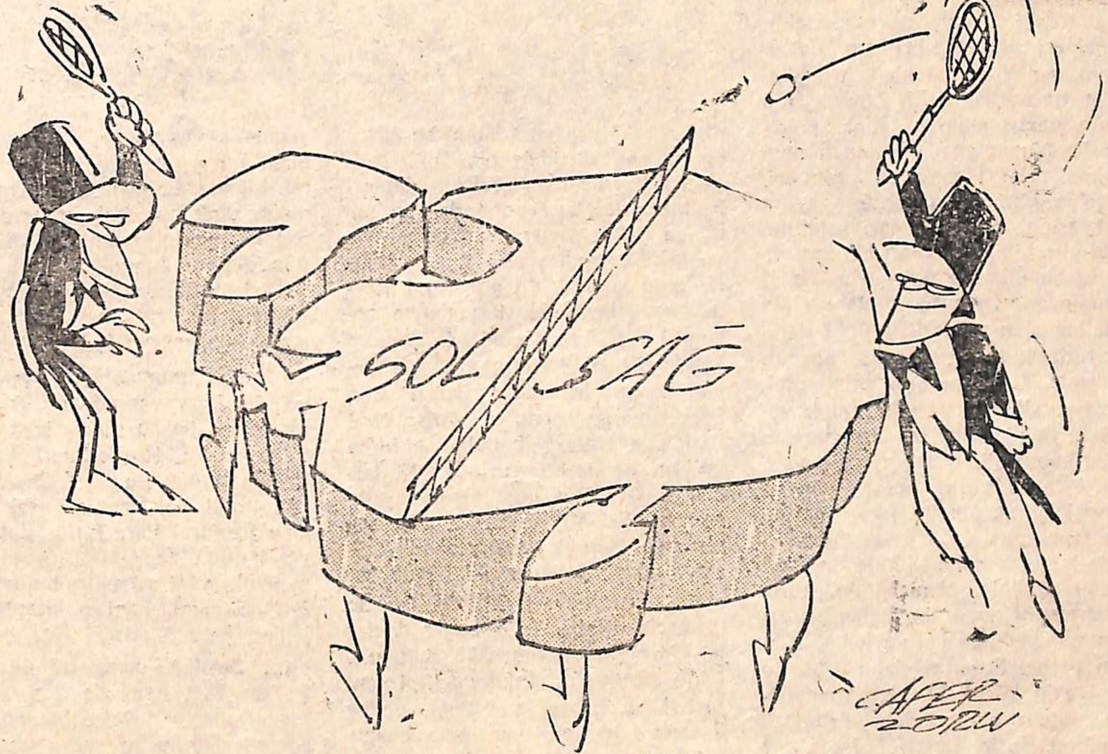
İstanbul'da belediye işçilerinin ve otobüs şoförlerinin grevleri pek etkili olmadı.

Grev kırıcısı aramaya gerek yok.

En büyük kentimizin ulaşım, temizlik elektrik, su falan gibi hizmetleri normal durumlarda bile öylesine anormal ki; grev olsa ne olur, olmasa ne olur?

....

Geçenlerde ellinci iş yılını [illegible] layan girişimcimiz sayın [illegible] bi[illegible]

Parlamenterlerarası masa tenisi turnuvası!...

Koç ve Koç Grubu»nun, «Time» dergisinin 5 Temmuz sayısında iki sayfalık bir duyuruları var. Ana temalarından bazıları:

Kurucumuz hâlâ başkanımız...

Türkiye'deki en büyük özel şirketiz ve başkanımız en büyük hissedarımız.

Gemi yapımından başka hemen hemen her işle uğraşıyoruz.

En büyük yeteneğimiz satıcılığımız. Perakendecilik de yaparız.

Bay Koç, çok dil bilen yönetmenlerine Türkçe olarak yazdığı direktiflerle yönetir şirketi. Zaten Bay Koç'un bildiği tek dil Türkçedir.

Bir bakıma Türkiye ve Bay Koç aynı şeydir.

Falan...

İyi güzel... Çoğu gerçek söylenenlerin... Ama akla takılan birçok soru var.

Sözgelimi neden gemi yapımıyla uğraşmaz Koç Grubu ve bunu neden reklâm konusu yapar?

....

Kayınbiraderlerin öyküsünü duydunuz mu?

Almanya'da çalışanı öbürüne akıl vermiş:

«İkimiz de boşanalım karılarımızdan. Ben seninkiyle evlenip yanımda Almanya'ya götüreyim. Orada boşarım. Sonra sen yeniden onunla evlenip kolayca Almanya'ya gelirsin.»

Plân güzel ve ulusal kurnazlığımıza uygun. Ama evdeki hesapta bazı küçük aksamalar olmuş sonradan. Almanya'ya giden «gelin», yeni kocasından memnun. Boşanmıyor.

Eski kocası neye yansın? Yitirdiği karısına mı, Almanya'ya gidemediğine mi?

....

Size güzel bir yaz dilerken fazla kiraz yememenizi de bir kez daha hatırlatırız. Midenize dokunacağından değil yalnızca.

AKBABA

— M.C. Partilerine göre, halk hükümeti destekliyor —

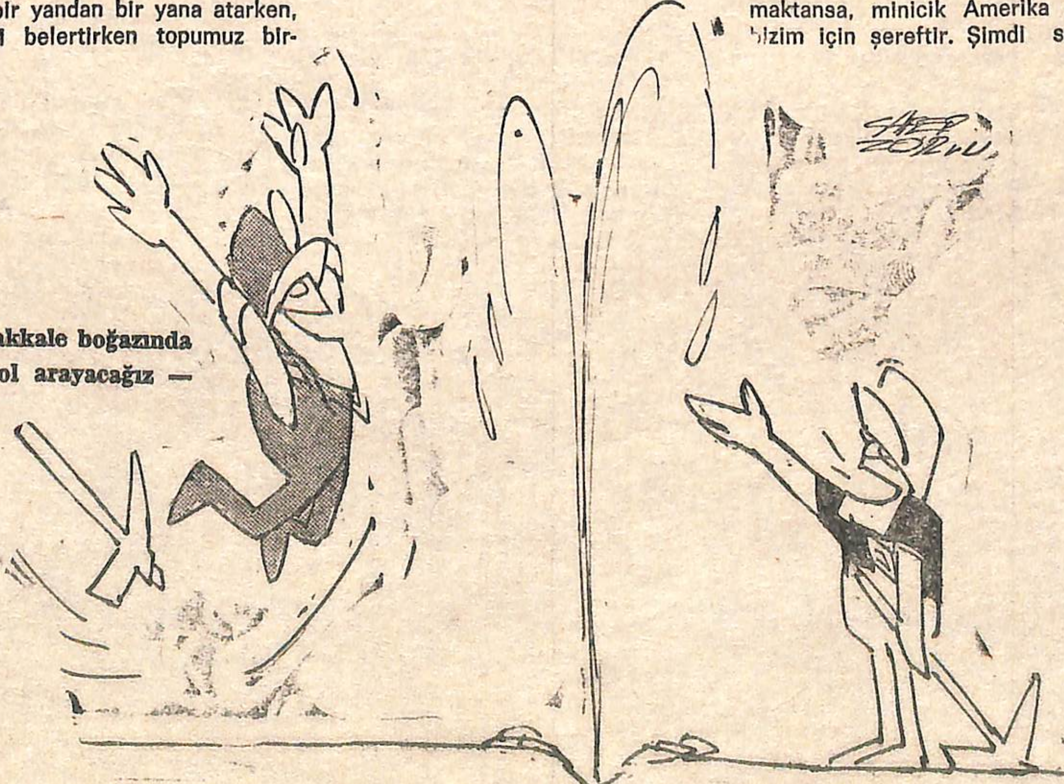
Durdum divana uydum Televizyona

265 sayılı yasanın 29'uncu maddesine göre hareket edilerek başbakanın demeçleri bir kitapta toplanmış. Bu kitabın basımı için üç buçuk milyon lira gitmiş. Şimdi şom ağızlı muhalifler ve de vatanın kalkınmasını istemeyenler diyorlar ki, «Efendim nasıl olurmuş da, başbakanın demeçleri, turist celbi maddesine dayanılarak kitap halinde bastırılır ve üç buçuk milyon Türk lirası çarçur edilir?»

İstemiyorlar efendim, şu muhalif takımı nedense bu memleketin kalkındığını istemiyor. Beyler, biraz aklınızı başınıza toplayın, dökün eteğinizdeki taşları sadede gelin, gerçekleri görmeğe çalışın. Alın bugün ele Yunanistan'ı, Yunanistan'ın turizmden geliri büyük mü büyük, pekiyi niçin turistler benimsiyorlar Yunanistan'a gitmeyi, niye benimsiyorlar İspanya'ya gitmeyi, İtalya'ya gitmeyi? Denizse bizim denizlerimiz onlardan geri kalır mı, doğa güzelliğiyse, onları kat kat geçer bizim ülkemiz doğa güzellikleri bakımından. Öyleyse, oralara niçin turistler akın ediyorlar? Belli değil mi, turistik tesisleri çok, bakımlı ve temiz.. Turist ne arar, temiz otel, temiz yatak, temiz banyo, temiz yemek... Pekiyi biz bunları bugüne değin başarabilmiş miyiz, yo hayır... Eee, öyleyse turisti başka yönden çekmek gerek ülkeye. İşte, MC bunun için çalışıyor, ama muhaliflerde bunu düşünecek kafa nerede? Adamı otelinle, temizliğinle, kuruluşlarınla çekemezsin ülkene, o zaman çekecek başka şeyler düşünmen gerek. Sorarım sizlere, bugün Türkiye'de küçük büyük, tümümüzün mutsuz günlerinde yüzümüzü güldüren nedir Demirel değil mi? O televizyona çıkınca, küçük büyük, televizyonun başına koşmuyor muyuz, çocuklar bağırmıyorlar mı sokakta futbol oynayan arkadaşlarına, kocalar bağırmıyorlar mı mutfaktaki karılarına, «Koş koş, televizyon da Demirel gerdan kırıyor» diye? Hangimiz yadsıyabiliriz bunu, hangi vicdan, hangi kararmış vicdan bu gerçeği yadsıyabilir? Demirel doldurmuyor mu şaban marka en güzel gösteren televizyonlarımızı? Başını bir yandan bir yana atarken, gözlerini belertirken topumuz birden, «Aşkolsun şu adama, bu adam da olmasa yüzümüz hiç gülmeyecek» demiyor muyuz? Kaz adımlarla tören kıtalarını denetlerken nasıl da çoluk çocuk, nine dede ayağa kalkıp, onun yürüyüşünü odalarda, salonlarda taklit ediyoruz? Haydi hayır deyin, haydi yadsıyın bakalım?.. Daha geçenlerde benim büyük babam, Demirel gibi yürüyeyim derken kalçasını çıkardı. Ben kendi adıma, onun o yürüyüşünü Şarlo'nun Hitler filminde gördüm bir, bir de Jeri Levis'in kabak tarlasına paraşütle düştüğünde ayağına balkabakları geçmiş olarak yürürken... Demek bu anlı şanlı yürüyüşü dünyada yalnız iki büyük komedi sanatçısı yapabiliyor. Bir de bizim Demirel... Ya o başka devlet büyüklerinin yanındaki duruşu... Ah o duruş ah... Etkilemez mi yâni turisti bu duruş, dünyaya, uçana kaçana borcumuz var, ama başbakanımızın o soylu, o kendine güvenli duruşu hangi turistin ağzını şaklatmaz, «Cak cak, adama bakın yahu, hem borçlu, hem güçlü» demezler mi? O duruşu izleyen günlerce onun etkisinde kalır da, doktorca diyelim, tortikolis olur, yani kelle hak getire, ne sağa döner, ne sola, baston yutmuş gibi olur... Ya o Ispartaca İngilizcesi? Hey muhalifler, hey herşeyi beğenmez, öküzün altında buzağı arar beyni yıkanmış muhalifler, kulak verin biraz bu ingilizceye. Turist enayi mi, bilmez mi yâni bizim Demirel'i dinler dinlemez gel git ilerde ingilizcenin yerini Ispartaca'nın alacağını. Az mı önemli turist için bu? Ya adam oturur bundan böyle harıl harıl Ispartaca çalışırsa? Gerçi gramersiz, vurgusuz bir dil Ispartaca ama, öğrenmesi çok zor, içinde ne sözcükler var ne sözcükler? Va mı bunun başka türlü izah taazı, tüülü çeşitli, Hualk Puartisi... Alın işte, salt üçü bunlar... Diyelim ülkede otel yok, temiz yatak yok, ama Demirel var. Turist geldi, iniyorlar gemiden, millî oyunlarımızı oynadık, yâni adamlar hemen bağırmazlar mı, hani o kitapta yazılanlar, hani o adam? İşte önümüzde... Gerdan, ense, ve de göbek ve de baş, hem de kaş... Şimdi onca yabancı devlete borçlanıp turistik kuruluşlar mı yaparsınız, yoksa eldeki bir elemanla yetinir misiniz? Size soruyorum muhalifler, hangisi daha kârlı bu işin? Ama sizin kafanız çalışmaz ki. Adam hangi fedakârlıkların peşinde, siz neyin peşindesiniz? Hayır ama, gün gelecek, bu millet kimin haklı, kimin haksız olduğunu anlayacak. Oy zamanı göreceksiniz, halk sandık başına koştuğunda göreceksiniz. Küçük Amerika değil miyiz, elbette... Büyük bilmem ne olmaktansa, minicik Amerika olmak bizim için şereftir. Şimdi soruyorum muhalifler, beyler, bugün Amerika'da en şanslı aday kimdir? Bir komedi artisti değil mi? Alın bakalım, haydi verin şimdi yanıtınızı? Aslına bakarsanız biz komedi yönünden kalkınacağız, evet benden başka hiçbir kimse bugüne değin bunu söylemedi, çünkü akıllarına gelmedi. Evet beyler, komediyle kalkınacağız. Şu andaki komedi, kalkınmamız için yeterli değildir. Çok, daha komedileşmeliyiz. Elimizde yeterli derecede elemanlarımız var. Alın Erbakan hocayı haftada iki baraj temeli, bir fabrika temeli atıyor, hem de bütçede beş kuruş para olmadan. Sorarım size, Allah aşkına hangi turist ilgilenmez bu konuyla? Beş kuruşsuz baraj ve fabrika yapımı, turist için büyük bir komedidir. Turist, komediye bayılır, çünkü adam eğlenmek için onca yolu tepmektedir. Erbakan hoca, bu konuşmalarıyla büyük turistik yatırımlar yapmakta, ülkeye turist celbi için çalışmakta, ama ne yazık ki, bunlar, bu konuşmalar muhaliflerin yüzünden 265 nolu yasanın, 29'uncu maddesine göre bir kitap haline getirilememektedir. Halk bunun hesabını muhaliflerden soracaktır. Gün gelecek, şamar vurur gibi suratlarına vuracaktır... Alın Feyzioğlunu ele, adam niye çalışıyor o denli, salt ülkeye turist celbi için değil mi? Yok arkadaşlar yok, ülkeye turist celbetmek çok güç. Ama, başarmağa çalışıyorlar, hiç olmazsa ellerinden geleni yapıyorlar. Adamcağız salt turist celbi olsun diye ödünç milletvekilleri alarak grup kurmadı mı? Salt yine turist celbi için hangi rengi gösterirseniz gösterin, kırmızıdır demiyor mu? Bayılır turistler böyle şeylere. Koy adamın önüne sarıyı, sana kırmızı desin, koy maviyi, kırmızı desin. Dünyada komedi oynayan profesörler, hem az bulunur, hem de hiç bulunmaz. Ama bizde var. Niye komedi oynuyor adam, vatan millet aşkına. Ya Türkeş, tastamam turist celbi için çalışmakta, hilesiz hurdasız. İşin içinde hile hurda vardır diyenler yanılıyorlar, ve hattâ gaflet, hiyanet, dalâlet içerisindedirler. Ben çok eskiden bir film görmüştüm, adı, «Gündüz insan, gece kurt» idi. Bizim filmciler yanlış çeviri sonucu böyle piyasaya sürmüşlerdi filmi, filmin asıl adı, «Gündüz insan, gece kurt» idi... Tüylerimiz diken diken izlemiştik bu filmi. Şimdi filmin canlısı sokaklarda oynanmakta. Böyle canlı bir filmi perdesiz makinasız açık gözlerle sokaklarda izlemek, turist için büyük bir olanaktır. Turist heyecanı sever. Ayrıca, bu işin komedi yanı da var, isteyen turist heyecanlanır, isteyen turist de komedi yanını görür, güler... Buradan Turan'ı kurtarmak, az buz komedi değildir turist için, turist celbi için? Ama hani nerede Türkeş'in konuşmalarının yayınlandığı kitap?..

Hayır beyler, bana kalırsa, kitap çok kalın olmalı, kapağa bir televizyon koymalı, televizyonun önünde Süleyman Demirel, Erbakan Hoca, Turan Feyzioğlu ve Türkeş ellerini kavuşturmuş olarak görülmeli... Altında da şu yazı olmalı, «DURDUM DİVANA, UYDUM TELEVİZYONA». Siz o zaman celbe bakın, ne turistler celbedilir ülkeye, ne turistler...

Muzaffer İZGÜ

— Çanakkale boğazında petrol arayacağız —

— Petrol değil o şehit kanı!...

Hüsnü'nün balonları

NEDEN SATILMADIĞI ANLAŞILDI

Geçimini balon satmakla kazanan Gariban Hüsnü adında biri..

Satmak için on beş balon almış, elinde kalan dört balonu, müşteri olanlara satmamakta ısrar etmiştir. Neden satmadığını soranlara: «balon benim, ister satarım, ister satmam» demiştir.

Bu lâfa bozulan müşteriler Hüsnü'nün elinden balonları zorla almak istemişlerse de... Yetişen Güvenlik kuvvetleri olayı kısa zamanda bastırmış.. Fakat Hüsnü'nün balonları neden satmadığı Kamu oy'unda büyük merak uyandırmıştır. Baş vurduğumuz ilgililer: Hüsnü denen herifi büyük bir dikkatle takip ettiklerini söylemişlerdir. Ancak olay bu gün aydınlığa kavuşmuş Hüsnü'nün balonları neden satmamakta ısrar ettiği meydana çıkmıştır.

Hüsnü'nün balonları neden satmadığını Kamu oy'una açıklarken görüyorsunuz.

MALLARIMIZ EL DEĞMEDEN HAZIRLANMIŞTIR

Siz de mallarınızı el değmeden hazırlamak istiyorsanız «Temiz marka» eldivenlerini kullanın

Bilim adamları hâlâ Nazan'ın ayağında kilot durmayışını yer çekimine bağlıyorlar ve bu görüşlerinde ısrar ediyorlar. Nazan'ın kocası Rıfkı Külyutmaz ise, bakın bu konu da ne diyor: «Peki, lâstiği gevşemiş olamaz mı?»..

Ayağında külot durmayan Nazan, kilotlu çorap ta giymiyor!..

Nazan hanımı evinde üzgün ve de süzgün bulacağımızı beklerken, aksi oldu sevgili okurlar... Bizi kapıda pür neş'e karşıladı. Hemen konuya girdik:

«Nazan hanım» dedim. Herkes birşey söylüyor... Siz, ayağınızda kilot durmayışını neye bağlıyorsunuz?..

(Valla) dedi. «Neye bağlıyayım bilmem ki...» «bir de kilotlu çarabı deneseniz» dedim. «Faydasız» dedi. Ve ilâve etti. Sizleri meraktan kurtarayım bari.

Ben, sabah, öğle, akşam bacaklarımı (Ak - pak) sabunuyla sabunlarım.

(Eh, ayol) dedi. O bacakta kilot durur mu hiç? Bak, sür eleni bacaklarıma... Nasıl, yağ gibi kayıyor değil mi? sürdüm elimi, gerçekten de bacakları yağ gibi kayıyordu sevgili okurlar!...

Beni, kapıdan uğurlarken, «siz de (Ak - pak) sabunlarını kullanın» diye bir ses geliyordu kulağıma...

ORMANLARIMIZI KORUYALIM

(KILLI CEVRİYE)

SAM AMCAM iki yüz yaşında

Sulhi Dölek

AMERİKA, EN BÜYÜK
AMERİKA EN ÇILGIN

GEÇEN yılın Nisan ayında kovboyun biri yetkililere başvurdu. Evlenmek istiyordu. İsteği geri çevrildi, çünkü gelinin yaşı küçüktü. Dolly sadece sekiz yaşındaydı ve Kolorado yasalarına

göre gerekli olan kan testlerini de yaptırmamıştı

Altmışaltı yaşındaki kovboy açıkladı: Gerçekten evlenmek istemiyordu Doll ile. Amacı, yakın zamanda aynı cinsten dört çifti evlendirmiş olan yargıcı protesto etmekti.

«Eğer,» diyordu, «bir erkekle başka bir erkek, bir kadınla başka bir kadın evlenebilirse; ben neden Dolly ile evlenemeyeyim?»

Dolly, kovboyun atıydı. Kovboy evlenme teklif etmiş, at «Olmaz,» dememişti.

Yukarıdaki olay ne benim, ne de başka birinin uydurması değil. UPİ Ajansının 17 Nisan 1975 tarihli gerçek bir haberi.

Son zamanlarda dünyanın her yerinde aynı durum var. Yani okunan şeylerin gerçek mi uydurma mı, şaka mı ciddi mi olduğunu kestirmek gerçekten zor. Yakında gazeteler haberlerinin başına yer ve ajans adından başka bir de «Ekmek çarpsın ki gerçekten böyle oldu!» diye yazarlarsa şaşmamak gerek. Kısacası dünya yavaş yavaş iyice yol veriyor keçilere ve Sam Amcam da çılgınlık yarışında başı çekiyor.

SINIRLI SAVAŞ NE DEMEK?

Vietnam savaşı, Amerikan halkının yaşantısı ve felsefesi üzerindeki etkileri ile kolayca unutulamayacak bir oluşum. Amerikan halkı, kendi toprakları üstünde savaş görmemiş — hiç değilse iç savaştan bu yana — şanslı bir halk. «Savaş» sözcüğünün anlamı biliniyor ama, yaşanmamış gerçekler kuru bir kavramdan öteye gitmiyor. Durum böyleyken günün birinde Vietnam trajedisi başlıyor.

Yüzbinlerce Hindiçinlinin yanısıra onbinlerce Amerikalı genç de ölüyor durmadan. Tanka, tüfeğe, alev makinesine karşı; kazıklı tuzaklar, ilkel silâhlar, eşi zor görülür bir direnme gücü...

Vietnam'a giden Amerikan gençlerinden çoğu dönmemeye başlıyor. Dönenler gördüklerini, yaşadıklarını anlatıp yeni bir kültürün oluşumunu sağlıyorlar. Savaşın kötülüğü gerçeklerin doğrudan yaşanması ya da dolaylı olarak da olsa derinden duyulması yoluyla kafalara işleniyor. Dönenlerin arasında uyuşturuculara alışmış olanların sayısı çok. Sonra cinsel hastalıklar, bu dönenlerin Vietnam'da bıraktıkları evlilik dışı çocuklar... Daha başka birçok şey...

Uzakdoğu'nun küçük bir ülkesi, dünyanın öbür ucundaki çok büyük bir ülkeyi ölçüsüz bir biçimde etkiliyor böylece. Derken günün birinde savaş bitiyor, Amerikalılar palas — pundıras çıkıp Vietnamlıları kendi başlarına bırakmak zorunda kalıyorlar. Ve savaşın tartışması başlıyor.

Kimi, Vietnam deneyiminin başından sonuna büyük bir yanılgı olduğunu söylüyor.

Kimi tersini, bunun kaçınılmaz olduğunu.

Kimi de, yapılan en büyük yanılgının, Amerika'nın Vietnam'da nükleer silâhlara başvurmamasının, sınırlı bir savaşla yetinmesinin olduğunu savunuyor.

Sınırlı savaş ne demek?

Bu sorunun en güzel karşılığını, bizde «Hasbi Tembeler» diye bilinen «Beetle Bailey» adlı resimli roman kahramanından almıştım.

Çavuşa soruyor Hasbi:

«Atom çağında olduğumuza göre, bu siperleri kazmamıza ne gerek var?»

Çavuş yanıtlıyor:

«Atom çağında olsak bile, sınırlı savaşlar için siperler gerekli.»

Bir başka er, Hasbi'ye yönelti yor soruyu:

«Sınırlı savaş ne demek?»

«Sınırlı savaş, düşmanın seni bir parçacık öldürmeye çalıştığı savaştır,» diyor Hasbi.

«Bir parçacık» öldürülmek...

Günümüzde her ulus bir parça öldürülüyor, bir parça öldürülüyor.

Tümden öldürüp tümden öldürmemizin önüne geçecek mi bu? Ders alan var m'ola?

FİDO VE GRİSTİNA

«New Yorker» Amerika'nın paralı ve züppece bir kesimine yönelik, ama yazıları ve çizgileriyle oldukça iyi nitelikte bir sanat dergisi. Her şeyi bırakıp sırf reklâmları okusanız paranızın karşılığını alırsınız sanırım.

Bebeğinizin kundağı için elmaslarla bezenmiş bir çengelli iğne mi arıyorsunuz? Milyoner büyükbabanızın resmini duvara asmak için bir altın çivi mi? Kimsenin oturmaya cüret edemeyeceği, her biri benim bir ayda kazandığımın iki katı fiatta garip görünüşlü koltuklar mı? Ateş pahası porselen biblolar mı? İşte bütün bunları kimin sattığını «New Yorker» dergisinin ilânlarından öğrenebilirsiniz.

Bunların yanısıra bir başka duyuru türüne de sık sık rastlayabilirsiniz bu dergide. Uluslararası yardım derneklerinin iane toplamak için verdikleri duyurular... Bunlara genellikle aç görünüşlü bir çocuk resmi eşlik eder. «Bir çocuğa iyi bir gelecek kazandırmak ister misiniz? Öyleyse şu adrese biraz para gönderin » falan...

Elimde bu dergiden kestiğim bir yaprak var şimdi. Yaprağın bir yüzünde köpeğiniz Fido'nun tasmasına takacağınız bir madalyonun ilânı

görünüyor. Fido'nun ismi, Fransızca biçimiyle yazılmış madalyonun üstüne:

Madalyon gümüş. Bir yanına köpeğinizin adı yazılacak, bir yanına sizin adınız. Madalyonun fiatı, üstüne yazılacak yazı için vereceğiniz para, posta ücreti ve alım vergisini topladığınızda tümü oniki dolar kadar bir şey tutuyor. Sudan ucuz.

Sayfanın öbür yüzünde çift sütun, tam boy bir duyuru: Kirli yüzlü, esmer bir kız çocuğu. Bolivyalı, Guatemalalı, ya da Şilili olabilir. Altındaki duyurunun özeti:

«Amerika'da sıradan bir köpek Cristina'dan daha iyi beslenir. Cristina çöplükte ne bulabilirse onu yer. Ayda oniki dolar göndererek uzak ülkelerden birinde bir evlât edinebilir, yüzünü görmeseniz bile zavallı bir çocuğu sürünmekten kurtarabilirsiniz.»

Buruk değil mi bu?

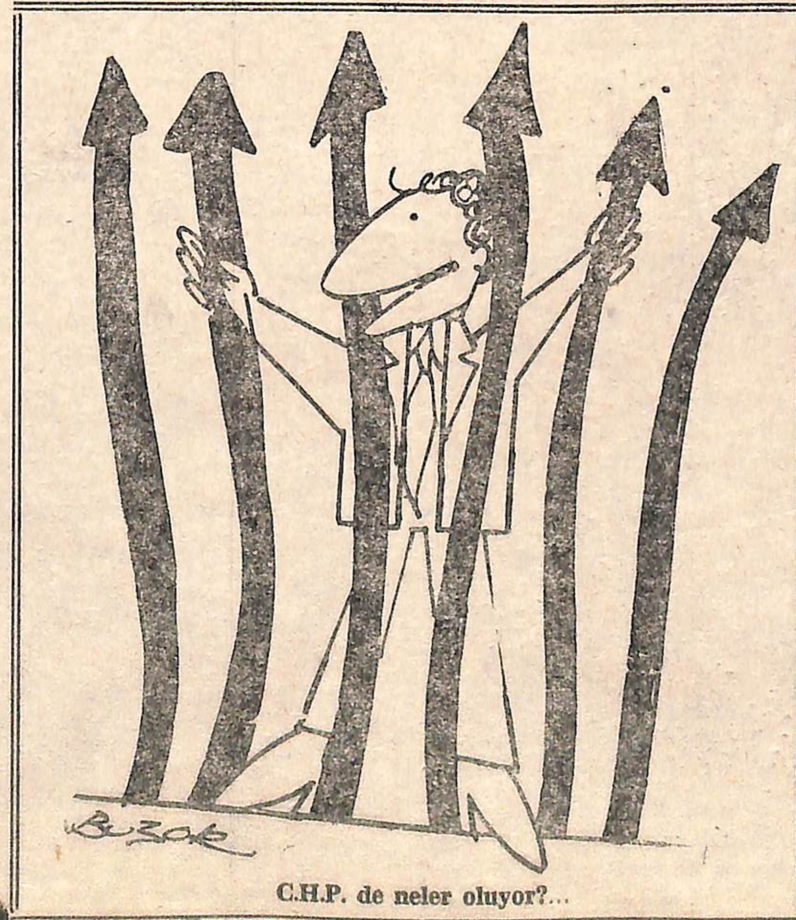
Sayfanın bir yüzünde yağ derdindeki kasap, öbür yüzünde can derdindeki keçi...

Bu hep böyle sürecek mi?

Yeryüzündeki «Phideaux»larla Cristina'ların yazgısı hiç değişmeyecek mi?..

Sulhi DÖLEK

Haftaya: Sivri Buluşlar Ülkesi.

C.H.P. de neler oluyor?...

En Çok Sevdiğimiz

Nurettin Türker

— En sevdiğim şeyler; müzik, okumak, bilmediğim — görmediğim yerleri gezmek, sinemaya, tiyatroya gitmek, kızlarla arkadaşlık etmek.

— Sevdiğim şeyi ayrıcalık üstüne değil de, tüm ayrıcalıkları heyecan yapan bir bireşim üzerine kurmak istiyorum. Karanlıkta binlerce el size uzanmış ve siz bu ellerin tek tek ayrımını yapıyorsunuz. Daha iyi şöyle açıklayabilirim: Biri boğazınızı, biri belinizi, biri elinizi, biri şeyinizi tutmuş. Çok affedersiniz sözlerimden lütfen başka anlam çıkarmayın. Söz gelişi şey oldu. Ama, bu eller sizden, size ait bir şeyleri koparmak istiyor. İşte, kurtuluş savaşınızın amacı ve aradığınız heyecanın kökeni burada. Ne yapıyorsunuz. Tanıyorsunuz o elleri, tutuyorsunuz ve kopmaktan, parçalanmaktan kurtulmayı yaşıyorsunuz. Bunu hayatın her adımında, günlük yaşamın her saatinde ev'de, sokakta, işinizde uygulamak o kadar eğlenceli ki... Görüyorum ki, hâlâ anlamsız mı desem, hani ne demek istediğimi anlamadan — hayallah — galiba anlatamadım size; ben kendimi tanıdıkça seviyorum yaşamı. Yaşamda heyecan vermeyen hiç bir şey yoktur, diyorum. Ve bu yolla kendim oldukça tümleşiyorum, büyüyorum, kabuk çatlatıyorum germiyorum, genişliyorum. İşte sevdiğim en güzel yanıtım... Somut bir örnek mi dediniz? En çok... en çok neyi seviyorum. Peki, ben deminden beri boşuna mı konuştum? Neydi o söylediklerim? Hiç bir anlam çıkaramadınız mı? Yazık, çok yazık sizin gibilerine. Kültürün kaba çizgisinde varsayımcı yaratıkları. İnsanı işleyen insansızlar. Ne bilirsiniz yaratıcı olmayı? Kimsiniz siz? Gözlerime yapışan çamur gibi atılacak... Ah, neden ağlamıyorum bu acıya? Gidin... Çiçekler içerisinde diken gibi kalemsiniz. Bir kadına... Durun gitmeyin.

— Yurdumu severim, âlemi severim, işimi severim, sağlığımı severim...

— Sevgi nedir? Tanımında seçenek yatan bir baskı. Diyalektik kaynaktan arıtırsanız, vurguladığı duygusallık mantığa ulaşıyor. Kişinin tutku içeriğinde bir yeri var mutlaka. Ayrı ayrı sempotonlar bileşiği bir molekül atmosferine bürünüp, sizi seven sevmeyen bir titreşime adapte ediyor. Sevginin kaynağında fiziksel olay kadar, midenin kimyasal yapısı da etkilidir. Beyin monorşisi ayrı bir talihsizlik. Sevginin düşmanı...

— En çok onu seviyom. Şindi eskerde...

— Valla, herkesin sevdiği şeyleri ben de severim. Güzel bir yemek niye sevilmesin? Güzel yemek hangisi? Ne bileyim, hani etli olsun da nasıl olursa olsun. Yanında soğanı, şöyle mis gibi kokuyor, burnun kaşınırken dumanlar gözüne geliyor...

— Bak arkadaşım, ben her zaman mertçe, erkekçe konuşmayı severim. Şimdi de öyle konuşacağım. Demek ki ben önce seviyorum. Bir de o var ya, o... Onu sevmeyen erkek yoktur. Dünya onun üstüne kurulmuştur, diyenlerdenim. Şayine düşkün değilim. Normal... Normal ama, nasıl olacak bu iş? Dur kardeşim, hemen bozulma, bi dakka. Ne sabırsız adamsın be. Peki, niye soruyorsun öyleyse? Sordun, dinle, al cevabını. En sevdiğim... Ne inekler var be...

— En çok annemi, babamı, kardeşimi, öğretmenimi seviyorum...

— Aaa, o benim canım canım. Şöyle şuramı açıp içine sokacağım geliyor. Tüylerine yüzümü kapatıp saatlerce dalarım. Yavrucuğum, hiç kımıldamaz. Rahatsız olacağımı anlayınca teslim olur bana. Beni mutlu etmek için küçücük diliyle yüzümü falan yalar. Ah, canım benim. Banyoda bile ayrılmaz yanımdan. İnanmazsınız sırtımı sabunlar. İster miydiniz görmeyi? Çok yazık, fotoğraf makineniz yok. Yaa, sirklerdeki o köpekler benim canımın yanında bir hayâlet. O benim...

— Akşamcıyız malûm. En çok şunu severim desem ayıp olur. Eh, o gün rakı, bu gün şarap, yarın ispirto... Bunları düşünecek kadar tecrüben varsa ukalâlık yapmaya gerek kalmaz. Anlatabildim mi arkadaşım. Severim, hepsini severim...

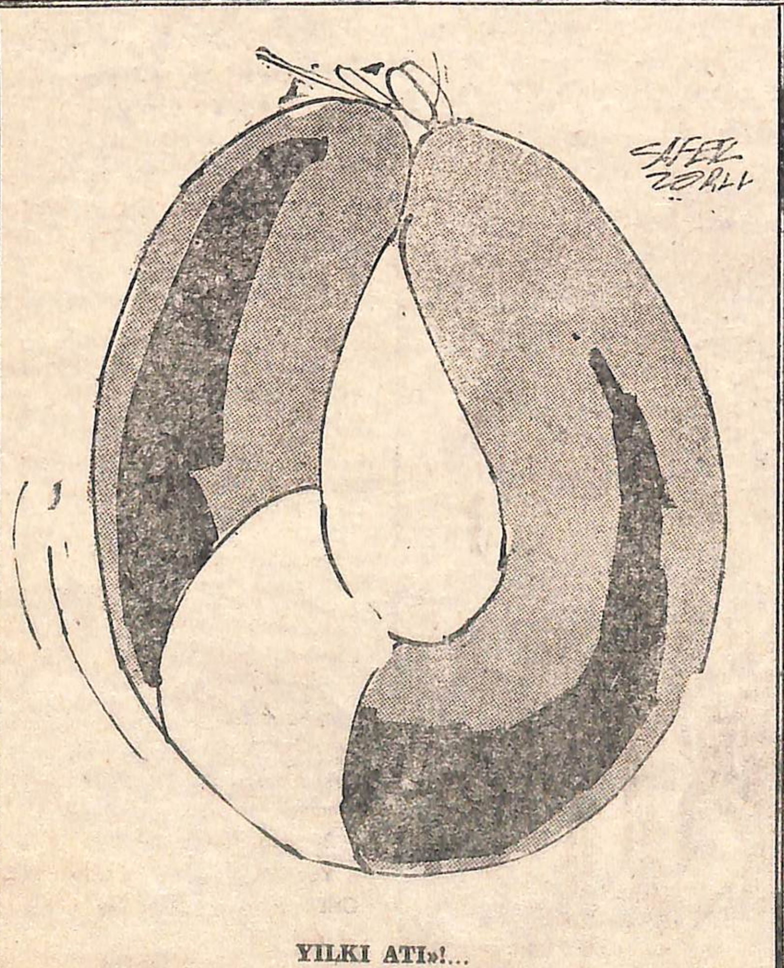
— Benim yaşımdaki bir adam en çok karısını sever evlâdım...

— Söz aramızda âbi; sol elimde direksiyon, sağ elimde raconu ortaladım mı, gaza bir topuk... Sen, sen ol da sevme be âbi. Ne gidiştir o gidiş...

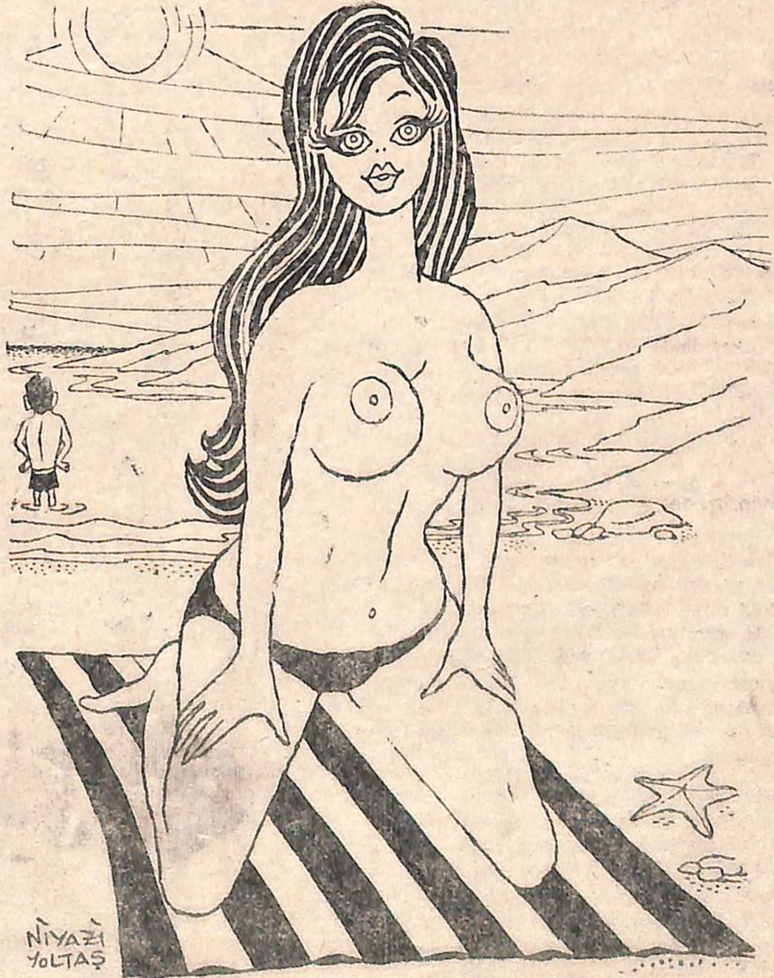
— Çok sevdin, az sevdin... N'olmuş yâni? Var mı bunun bir yararı? Bırak şu boş şeyleri be kardeşim...

— Bıktık artık şu burjuvazi tekerlemelerinden. Niye sormuyorsunuz, en sevmediğiniz şeyler nelerdir diye? Eleştirinin yapısal yararına katkınız olur bâri. Anladık, tamam tamam....

— Bu gün git, yarın gel kardeşim.

YILKI ATI»!...

— Madem ki denize girecekti, ne diye bu ıssız yere geldik sanki?...

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

NEŞELİ FIKRALAR

ÖTEKİLERE DOKUNMA

Gece sabaha kadar ağrıdan kıvrandıktan sonra sabahleyin Diş Tabibine gitmişti.

Doktor sordu:

— Hangisi ağrıyor acaba? Şu mu?

— Galiba o, çek gitsin.

Diş gitmişti ama, ağrı duruyordu:

— Yanındakinin de hesabını gör, doktor.

Nafileydi. Ağrı kesilmiyordu bir türlü:

— Sağdakinin de işini bitir.

— Soldakinin de anasını belle.

Hastanın ağzında zaten 7 tane diş vardı. Bunların hepsi gitmişti..

Doktor:

— Şimdi durum nasıl? diye sordu:

— Tamam. Geçti ağrı. Penseyi elinden bırak artık. Öteki dişlere dokunma!

DELİCE

Akıl hastanesinden onbeşgün önce taburcu edilmişti. Yine ayni yere dönüyordu.

Doktor:

— Yahu, dedi, altı ay burada kaldın. Gerekli tedaviyi yaptık. İnsan bu kadar çabuk sapıtır mı? Söyle bakayım, şimdi de neyin var?

— Hiçbir şeyim yok!

— Öyleyse ne diye seni getirdiler buraya?..

— Sorma doktor, halt ettik. Durup dururken bir güzele delice âşık oldum!...

OKKALI

Kahvede garsona seslendi:

— Bana bir okkalı kahve getir!

Garson özür diledi:

— Maalesef arzunuzu yerine getiremiyeceğim beyefendi... Okka da, arşın da yürürlükten kalkalı çok oldu...

ECEVİT'İN YAZMADIĞI ŞİİR

Hükümet oluyorduk çeyrek yüzyıl sonunda,
Erbakan'ın yüzünden ömrü azdı onunda.
Oyları toparladık «Akgünler» diye diye,
İktidarı kaptırdık M.C. adlı kediye.
Sağcılar birleştiler geçtiler karşımıza,
Silâhlı militanlar diktiler başımıza.
TRT kıratlaştı mikrofonlar kişniyor,
Karataş «Ekranları milliileştirdim» diyor.
«Aşırı sosyalistler bizden değildir» dedim,
Onlardan çektiğimi nasırımdan çekmedim.
Düzen değişsin derken herşey kayboldu toptan,
Eşitlik sağlanmakta çivili sopa, coptan.
Sürç-ü Lisan ettimse, okurum beni affet,
Tek umudumuz kaldı: şiirle muhalefet!..

B. E.

GÜNCEL ATA SÖZLERİ

* Akılsız başın cezasını aykılar, akılsız iktidararın cerem esini de onlara oy veren avanaklar çeker.

* Garip kuşun yuvasını Allah yapar. Garibanın gecekondusunu Belediye yıkar.

* Deve bir akçe... getir. Deve bin akçe... karaborsacıya götür.

* Atın ölümü arpadan, politikacınınki maaş zammından olsun.

* Bir kahve kırk yıl hatırlanmaya değer. Lüks bir gazinoda içtiyseniz eğer.

* Köprüler yaptırdım gelip geçmeye. Yüzlerce baraj kurdum, su bulamam içmeye.

* İyilik yap denize at. Balık bilmezse halk bilir.

* Kızını dövmeyen, dizini döver. Oğluna öğüt vermeye kalkma. Sonra sana söver.

* Her horoz kendi çöplüğünde, her politikacı seçim bölgesinde öter.

* Eşeğini sağlam kazığa bağla. Sonra Allaha emanet et. Sigorta ettirmeyi de unutma bir zahmet.

* Biz helva demesini de biliriz. Halva demesini de. Sirkeye baklava demesini de.

TV. DE GÜNE BAKIŞ

SAYIN seyirciler, ama başımdaki saçların tellerini saymayın. Sonra değer nazar. Günlerden bugün pazar. Önce iç olaylara atalım nazar. Güne ters yönden bakmazsak Şaban beyden işitiriz azar.

Evet sayın seyirciler yine boynuz kulağı aştı. Karşıt gruplar birbirine sataştı. Ortayolcular aşırı sola vermeyince yüz, sağdakilerin sabrı taştı. Damdaki kediler, sabah kahvaltısı olarak üç gencin başını yediler. Ölenlerden sual olunmaz. Öldürenlerden hesap sorulmaz. Sular temelli bulanmayınca durulmaz.

Bilindiği üzere Türkiye kalkınmadadır hızla. Bu ilerleyişe kalkınma demek değildir fazla. M.C. hükümeti sonuca doğru gitmektedir tam gazla. Çağdaş uygarlığa erişeceğiz dua ve de namazla.

Biraz da aşağılara inelim. Yurttan gelen haberlere kısaca değinelim: Doğubeyazıttaki «Unutulmuşlar köyü ilkokulunun damı aktarıldı. Vandaki karakol binası badana ettirilerek kalkınmadaki son hedefe varıldı. Adana'da üç meyhanenin temelleri atıldı. Somsunda iki kahve hane açılarak, üretime katıldı.

Unutulmasın yalnız. Nüfus plânlanmasına da verildi hız. doğum edilemeyince kontrol. Silâhlara düştü rol. Grav... Grav... Üniversite koridorlarında başlatıldı insancıl av. Böylece tüketimi azaltmaya yöneliyoruz. Hergün üç beş kişi eksiliyoruz.

Sayın seyirciler, Güne, dine, imana müezzine imama bakış programımıza burada veriyoruz nihayet. Hepiniz olunuz Allaha emanet!..

— Boş ver pantalonu.. Müdür bey pantalona değil, saate bakar!... Daire'ye geç kaldım...

YAŞAMAYA BAK!

Bastır Ankaragücü
Mangırı eline kıstır
Sporumuz da Seçimimiz de
Kendimize hastır
Aday pazarları
Ayak pazarları
Transferler
Ve daha neler neler
Ha gayret
Kalkınsın oğlum memleket
Politika de
Sendika de
Futbol de yürüt
At cebe ellibin brüt
Pahalılık karaborsa
Belleri sıkıyormuş korsa
Bir Salem yak
Boşver yaşamana bak
Böyle hayat kıyak
Bono Poliçe Kota
Paraşütle düş
En üst kata
Yak bir Salem
Belini bük ver selâm
Valizlerinle dolsun istasyon
Paris'ten losyon
Roma'dan metres
İstediğin yerden kes
Böyle yapıyor herkes
Eğlenmek içindir dünya
Ötesine boşver
Sen yaşıyorsun ya...

B. E.

— Öğrenime yazın da devam edilecek —

DÖRTLÜKLER

MUKADDER ÖZAKMAN

YAN ÖDEME

Et, süt, balık, yumurta dokunuyor mideme,
Pahalılık dinlemez derece ve kademe...
Aylarca ümit ile dört gözle beklemiştik
Hiçbir şey getirmedi, fos çıktı yan ödeme!

ELEKTRİĞE ZAM

Ne vaadler duyarız, amanın da sevsinler,
Ne olur palavrayı, şu traşı kessinler...
İşte elektriğe yüzde yirmi zam oldu
İlgililer gene de: «Zam yapmadık!» desinler...

EKMEKLE OYNAMAYIN

Her gün binlerce derdi çekeriz bile bile,
Yemek derdi mesele, ekmek derdi bir çile...
İkide bir durmadan somunları küçültüp
Ne olur oynamayın halkın ekmeği ile!

MİLLETVEKİLİ MAAŞLARINA ZAM

Maaşına zam olmuş milletvekillerinin,
Yetkilinin verdiği cevaba da aferin!
5200 Lira maaşa zam değilmiş
Zam değilse bize de 5200 verin!

BELEDİYE MALI DENİZ...

Adamlar az kirayla safasını sürmüşler,
Belediye malını deniz gibi görmüşler...
İsvan'a gelene dek güzelim İstanbul'u
Yemeyen domuz demiş habire sömürmüşler...

DOMUZ AHIRI

Her Schmidt'in sözleri gitti Türk'ün ağrına,
Türkler ki Almanları basmıştır hep bağrına...
Der Spiegel yazıyor Başbakanın sözünü
Türkiye'yi benzetmiş bir domuz ahırına...

YAVAŞ YAVAŞ KALKINALIM

OECD Bakanlar Kurulu bak ne demiş,
Tam 24 ülkeye birer rapor göndermiş.
Bu ülkeler içine Türkiye de dahildir,
«Yavaş yavaş kalkının!» diye bize önermiş...

ŞU BİZİM TV

İkide bir TV'ye Türkân Şoray çıkıyor,
Seyyal Taner ve Yeliz, Belgin Doruk sıkıyor...
Ayla Algan, Nilüfer, Tanju Okan ve Neco...
Aynı yüz, aynı şarkı... İnsan artık bıkıyor...

HAMLET FATMA

Nur Sabuncu Hamlet'le kavuşmuştu ününe,
Heyecan Başaran da oynamış idi gene...
Metin Erkan bilmez mi Hamlet ince bir tiptir,
Fatma Girik fiyasko, gitmez Hamlet rolüne...

TÜRKÇE ÖĞRENELİM

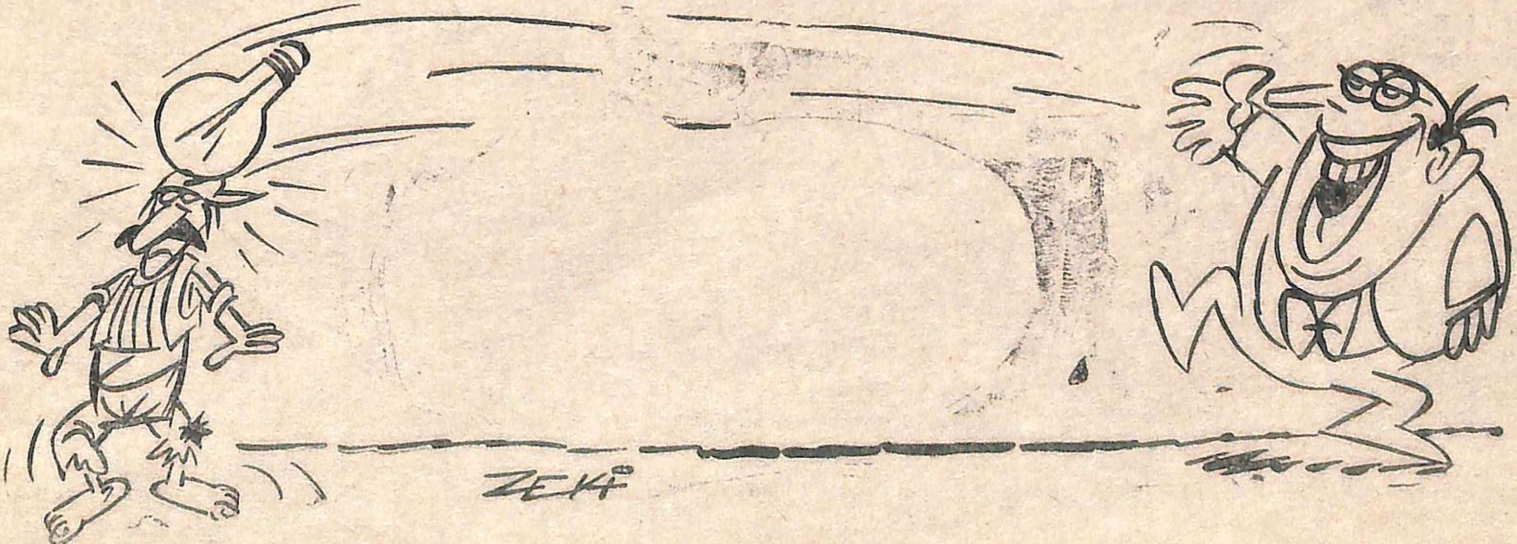
Beşiktaş'ın Başkanı ne demiş siz bir bakın:
«Beşiktaş için siz de gelin bir kibrit çakın!»
Türkçemizde var mıdır kibrit çakmak deyimi?
Başkan der ki: «Biz yaktık, yetmedi siz de yakın!»

TANRIM TÜLAY'I BAŞTAN YARAT

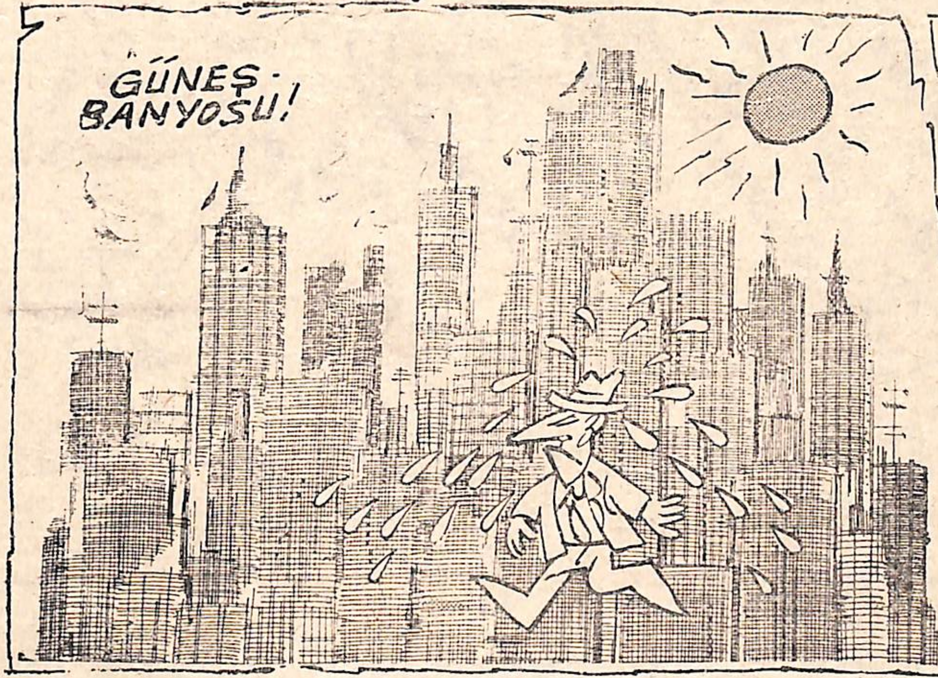
Tülay'a yeni dudak, burun, kaş takılacak,
Bacakları düzelip göğüsleri kalkacak...
Bu kadar uğraşıya, eziyete değer mi?
Tülay'ı baştan yarat Tanrım oldu olacak!

HAYAL VE GERÇEK

Ne denizler, ne dağlar, ne kayalar hayali;
Ne Ahmet'ler, Mehmet'ler, ne Yahya'lar hayali...
Ne varsa bu âlemde senin elle tuttuğun
Suntalar gerçek amma mobilyalar hayali...

DEMİREL — Bütün köyleri elektrik ışığına kavuşturacağız!...

GÜNEŞ BANYOSU!

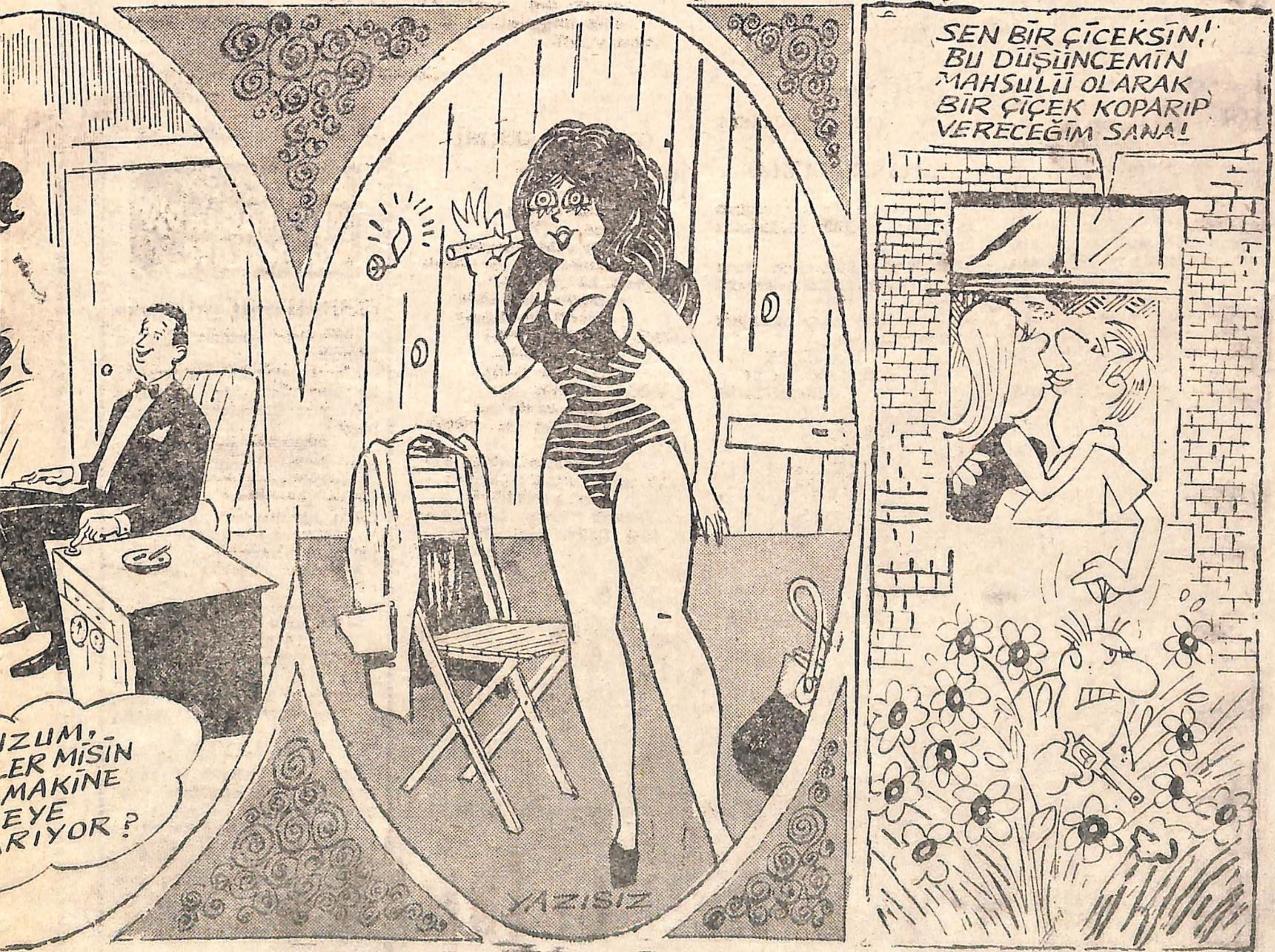

DÜŞMEZ, BEN TUTARIM! İSTERSEN SİZİNKİNİ TUTARIM

ÜZÜLMEYİN BEYİM! GENE TAMİR EDERİM. BIRAKIN DA ŞU KAZANIN ZEVKİNİ ÇIKARAYIM BİRAZ!

NE... TELEVİZYON MODASI MI?

DİKKAT BOYALIDIR!
MİNİ ETEK YENİDEN MODA OLMUŞ... MİNİ ERKEK NEDEN MODA OLMASIN?
NASIL.. ISIRMAZ DEMEDİM Mİ SANA?

IZUM,
LER MİSİN
MAKİNE
EYE
ARIYOR?
YAZISIZ
SEN BİR ÇİÇEKSİN! BU DÜŞÜNCEMİN MAHSULÜ OLARAK BİR ÇİÇEK KOPARIP VERECEĞİM SANA!

HAK SAHİBİ

Köpeğe çok merakım olduğundan evde köpek bulundururum. Hizmetçi temizlik işlerine ve köpeğe bakıyordu. Geçenlerde hizmetçiyi işten çıkardım, hesabını kesip parasını vererek derhal evden ayrılmasını söyledim.

Hizmetçi tam kapıdan çıkarken paranın birazını köpeğin önüne attı. Merak ettim ve sordum. Ne dese beğenirsiniz?

— Bulaşık kapları o yalardı da.

A.Ü. Tıp Fakültesi Hijyen ve Koruyucu Hekimlik Kürsüsü Sekreteri — Sıhhıye/ANKARA
Ali Rıza BAYINDIR

Durak mı?

İki köylü, tarla sulama anlaşmazlığından kürek küreğe girmişler. Yanda yörede de kimsecikler yok. Biribirlerini oldukça tartaklamışlar vede yara bere içinde bitkin düşmüşler.

Adı Ahmet olan, Mehmed'e sormuş:

— Lan Memet, yorulduk durakmı?

Bitkin suluyan Mehmet cevap vermiş:

— Durak gayri. Bak ayıracak kimsede yok çevrede...

Bulutlar
Gündüz Kutlu
2. Okul Sokak No: 5/19

ELBİSESİ YOKMUŞ

Evin erkeği, akşam işten döndüğü zaman, kendisine kapıyı açan karısını çırılçıplak bir vaziyette görünce şaşırır ve sorar.

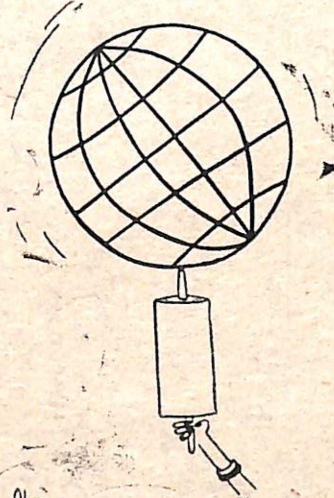
— Aman karıcığım! bu ne hal böyle?

— Ne yapayım şekerim elbisem yok ki?

Kocası bu cevap üzerine sinirlenir ve karısının bileğinden tutarak gardroba sürükler — Dolabın kapağını açarak elbiseleri sıralamaya başlar.

— İşte maksi - işte mini - işte tünik - merhaba Ahmet bey işte pantolon...

Mehmet KARA/ANKARA

Yazısız

(Akın — ANKARA)

ZAMANE ÇOCUĞU

Babası o gün evin çocuğuna bir kardeş geldiğini müjdelemek istedi;

— Oğlum bugün leylek sana bir kardeş getirdi, nasıl sevindin mi?

— Leyleklerle düşüp kalktığını bilmiyordum baba...

E. GÜLŞEN
Şehitler Cad. No: 54
Gültepe/İZMİR

Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ

KUMAR

Polis evi basmış, dört kişiyi yakalamıştı. Adamların hallerinden kumar oynadıkları anlaşılıyordu.

Hepsini teker teker sorguya çektiler. Birinci adama: «Sen» dediler, «Kumar oynamakla kanuna karşı geliyorsun».

«Yok canım» dedi adam. «Ben buraya çene çalmaya geldim.»

Aynı sözleri ikinci adamada söyledi.

«Asla» dedi ikinci adam. «Bunları tanımıyorum bile.»

«Ya sen?»

«Ben kâğıt oynamam» dedi üçüncü. «Ötekileri seyrediyordum.

Polis elinde bir kâğıt destesi tutan dördüncüye:

«Artık» dedi, «Sende inkâr edemezsin ya.»

«Ben mi?» dedi. «İnsaf edin polis bey... Tek başına kumar oynanır mı?»..

İlhan İŞÖZEN
Numune Hastanesi karşısı Güzel Evler
Ap. A/Blok No. 9/SİVAS

OTOBÜS SEFASI

HANIM'lar, BEY'ler,
Lütfen sıkışın,
sıralar dörder.
Sen baaayan,
biraz daha sıkışıver,
arkandakiler de insan!..
Hababam, ha gardaşım
ilerleyiver bir adım,
şu herifi de alalım,
Önden in bayım önden,
arkadan yasak,
LEVHAYA BAK!..
Otobüsle gitmenin de,
binip inmenin de
bir kaidesi var elbette;
Ne kaideye uyan,
ne nizamdan anlıyan var,
Yahu, nasıl İNSAN BUNLAR!..

Cevat BAYYİĞİT
Yakacık Koop. Evleri No. 26-A Daire, Yenimahalle
ANKARA

FEN BİLGİSİ HOCAMIZ

Fen Bilgisi hocamız şöyle anlatmıştı.

Kimya dersinde çocukları sözlü yapıyordum, bir kaç talebeden sonra sıra Mustafa'ya gelmişti.

— Söyle bakayım Mustafa, tuzun bileşik formülü nedir?

Düşündü düşündü aradan epey zaman geçmişti ki, halen cevap yoktu. Sinirlenerek sordum.

— Oğlum ne bekliyorsun, bir şey bilmiyormusun?

Ağzından birşeyler geveliyerek,

— Ne acele hocam,

Ali Rıza BAYINDIR
NOT: Tuzun formülü NaCl
A.Ü. Tıp Fakültesi Hijyen ve Koruyucu Hekimlik Kürsüsü Sekreteri Sıhhıye/ANKARA

ANLAYIŞ

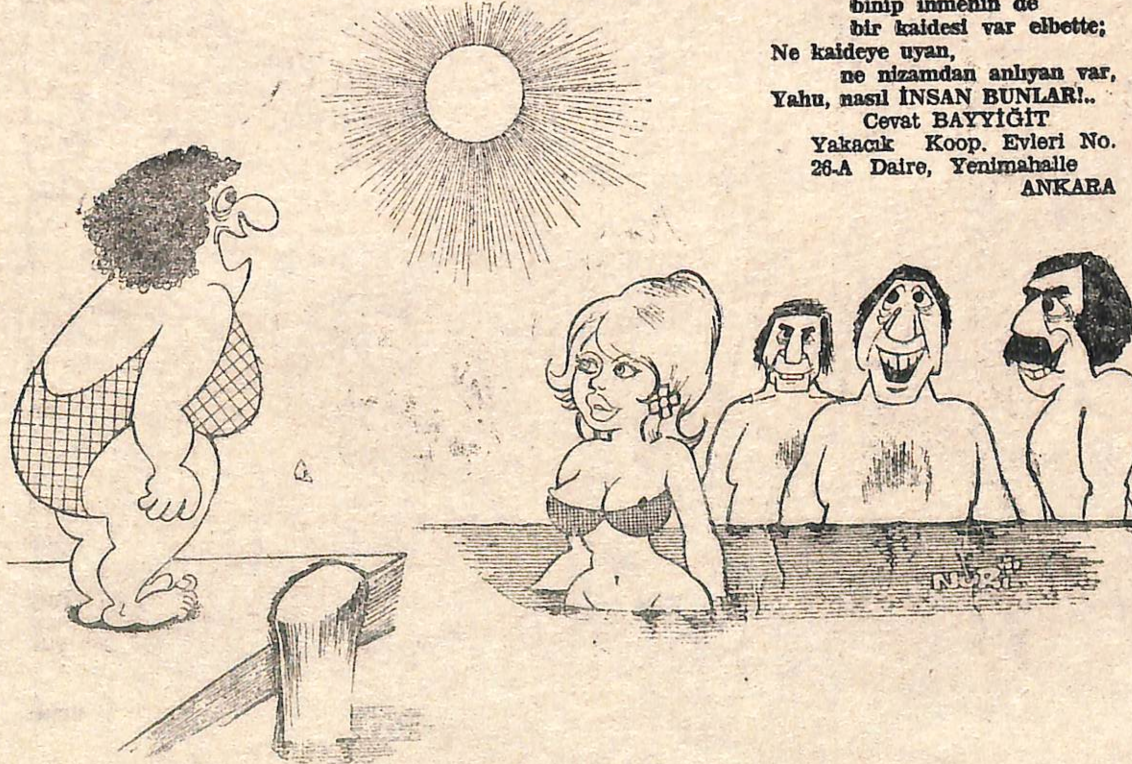
Öğretmen yazılıdan önce öğrencilere yazılı hakkında bilgi veriyordu:

— Çocuklar soruyu önce iyice anlamak için dikkatlice okuyun..

Sınavın bitmesine yakın arka sıralardan bir mırıldanma duydu. Mırıldanan çocuğa nedenini sordu;

— Hocam soruları daha iyice okuyordumda...

E. GÜLŞEN
Şehitler Cad. No: 54
Gültepe/İZMİR

— Çabuk çık kızım!... Denizde köpek balıkları varmış!... (Nuri BİLGİN/İSTANBUL)

Kim ne Söyledi

İBRAHİM APATAY

SAYIN BAYAN X

Merhaba sayın bayan X
Öncelikle size sevgilerimi sunarım
Özür dilerim vermedim adınızı
Darılmazsınız bana umarım.
Gördüm ki geçen akşam yolda
Yapayalnızdınız, önünüze bakıyordunuz
O bakışlarınızla, o ölesi tebessümünüzle
Kimbilir hangi canları yakıyordunuz.
Çorabınızı yeni almışsınız galiba
Hepte çorabınız kaçar inat bu ya
Böyle oturuşa sayın bayan X
Ne çorap dayanır ne de dünya.
Bu kez yalan söylemeyin n'olur
Dün kimdi kordon'da yürüdüğünüz kolkola
Hiç etrafı umursamaz hâliniz vardı
Ama bahar şimdi bahar ola şen ola.
Liseyi zar zor bitirdiniz biliyorum
Oysa idealiniz üniversiteydi hemde tıp
Görüyorum ki hep rejimdi yapmaya çalıştığınız
Her gün her saat başı kilonuzu tartıp.
Müzik... Vazgeçemediğiniz ikinci aşk
Hele mozarth'la bira yudumlamak
Biraz da romantik olmuyor mu
Doğrusu çok zor sizi anlamak.
Biraz da beni dinleyin sayın bayan X
Şu modaya yasaya bir son verin artık
Güzelliğinizden vallahi güzelliğinizden,
Aynalar çatlak, aynalar kırık.
Evet haklısınız Göremiyorsunuz beni
Yada kim bu Allahaşkına diyorsunuz
Ne yazık ki bende adımı veremiyeceğim!
Siz beni çok hem de çok iyi biliyorsunuz.

Bedri APPAK —P.K. 90 Ödemiş/İZMİR

BULDUĞUNU KAPANLAR

Tersine gidenler
Fırsat güdenler
Gününü gün edenler
Çağımızın insanı bunlar...

Başıboş gezenler
İşe yan çizenler
Gücünün yettiğini ezenler
Çağımızın insanı bunlar...

Cepçiler, lüpçüler, küpçüler
Koltukçular, pohpohçular, oh ohçular
Arakçılar, tuzakçılar, kapkaççılar
Çağımızın insanı bunlar...

İçimizi kemirenler
Şişip şişip semirenler
Varlığımızı sömürenler
Çağımızın insanı bunlar...

İyiyi, doğruyu çağ dışı sayanlar
Huzura, barışa posta koyanlar
Sarmış güzelim dünyamızı
Yalanlar, yılanlar, çıyanlar
Çağımızın insanı bunlar...

Rifat GÖKÇEN
Dörtyol Acıbadem Cad. 33/6
Kadıköy/İSTANBUL

— Kahve karaborsada —

SIĞIR

Memur görünüşlü sıska bir adam, kasap'a girer. İri yarı palabıyıklı kasap'a sorar:

— Koyun eti varmı?

— Yok.

— Oğlak?

— Yok

Kasap adamdan hoşlanmamış veya tersliği üzerinde olacak ki, ne sorduysa, yok der.

Adam bunu anlamıştı, tekrar sordu:

— Sığır varmı?

— Hah o var işte...

Adam üzgün üzgün.

— Yooo sizi alamam, siz çok ağırsınız!.. der ve çekip gider....

Güney SELÇUK
Ihlamur Cad. No. 167/3
Birol Apt. Beşiktaş/İSTANBUL

NESİ MEŞHUR

Doktor yaşlı bir bayan hastası ile gırgır geçmek istedi:

— Memleket Neresi Teyze?
Çorum evlâdım:

— Peki sizin oranın neyi meşhurdur?..

— Leblebisi evlâdım..

— Ama teyze birde Eşeği meşhurdur doğru mu?

Kadın gırgır geçildiğini anlayınca :

Doğrudur doktor bey! Bizim orada vazifesi dışında lüzumsuz konuşanlarada eşek derlerde ondan!..

Hilmi ŞAHİN
E.G.D. Hesap İşleri Md.
Veznadarı — ANKARA

YÜZSÜZ

İki bulut konuşuyorlardı. Biri:

— Kusura bakma dostum ama şu senin yeni komşun pek yüzsüz.

Diğeri yakınır:

— Ya sorma yüzüne tükürsen yağmur sanacak!..

Levent KALIN
Sunullah Mah. Mustafa
Zeybek Sok. No. 8

TEMBELLER

DÜNYA tembellerle doludur. Kendilerine göre bir felsefeleri de vardır: «Çalışmak sağlık demekse, sağlığı korumak da, hiç bir şey yapmamakla sağlanır.»

«İşe esir olan, uzun yaşamaz.»

Avrupa devletleri arasında tembellik konusunda yapılan ankette, en tembel kişilerin İtalyanlar arasında, sonra da Fransızlar arasında bulunduğu saptanmıştır. Daha sonra Hollandalılar, Belçikalılar, Lüksenburglular, Danimarkalılar, İngilizler, Almanlar sırayla gelmiş. Fransızlar, bu araştırma İtalyanların başta gelmesine her zaman sevinmişlerdir. Ve bir İtalyan mizahçı: «İnsan çalışmak için yaratılmamıştır, bunun en büyük doğrulayıcısı, onun, insanı yormasıdır» demiş.

İşte, çeşitli milletlerin tembeller ve tembellik hakkındaki fıkralarından örnekler:

LEON adlı babacan bir adam, meyhanede, yanında duran birine kederle:

— Altı aydan beri işsizim, dedi. Her yerde talihsizlik beni izliyor...

Yanındaki adam heyecanla:

— Yarın şehrin bütün işsizleri büyük bir yürüyüş yapacaklar, gel sende katıl, diye cevap verdi.

Ertesi gün, bin kişilik bir kitle ellerinde pankartlarla yürüyüşe geçtiklerinde Leon, da vardı aralarında. Pankartlarda: (İş isteriz (Ekmek isteriz) (Çalışmak istiyoruz) gibi sözler yazılıydı.

Leon, birden, kolundan birinin çektiğini hissetti. Bir patron- du bu.

— Benimle geliniz, dedi patron. Sizi sempatik bulduğumdan, işe alıyorum.

Fena halde bozulan Leon:

— Hey Tanrım! diye geçirdi içinden. Şu arada iş isteriz diye bağıran bin kişi varken, bu adam geldi de beni buldu çalıştıracak!...

* * *

ÇİNLİLERİN çoğu uyku dolu bir felsefe içindedirler. Batılı bir gazeteci, bir gün tembel tembel güneşlenen bir genci görerek yanına yaklaştı ve:

— Genç ve sağlıklısın, herkesin çalıştığı bu saatlerde sen de çalışmalısın, dedi.

— Niçin? diye sordu genç.

— Niçin olacak, para kazanmak için!

— Ne yapayım parayı?

— Güzel şeyler satın alırsın.

— Ya sonra?

— Elli sene çalıştıktan sonra rahat bir yaşlılık sürersin.

— Ben ise, elli sene çalışmadan, rahat bir gençlik sürmeyi tercih ederim.

* * *

MİZAHÇI Alexandre Brefford sayılı tembellerden biriydi. Bu yüzden çocukluğunda annesinden hep azar işitmişti. Bir gün babası onu karşısına çekmiş ve:

— Hiç bir işe yaramıyorsun, demişti. Sekiz yaşında olduğun halde sayıları ancak ona kadar doğru olarak sayabiliyorsun. Büyüdüğünde, hayatta ne iş tutacaksın anlamıyorum... Tembel seni!

Küçük Brefford büyük bir soğukkanlılıkla:

— Baba, sen boks hakemlerinden bahsedildiğini işitmedin mi hiç? diye sordu.

* * *

BİR fabrika direktörü, fabrika kapısına şu ilânı asmıştı: (Dinamik, bilgili, çalışkan bir memur aranıyor).

Ertesi gün, personel şefinin karşısına bir namzet geldi.

— Kapıdaki ilân üzerine geldim.

— Çok güzel. Dinamik misiniz?

— Öhö... Pek sayılmam.

— Bilgili misiniz?

— Yok canım, ne münasebet.

— Bari, çalışkan mısınız?

— Doğrusunu söylemek gerekirse, değilim.

— Peki öyleyse ne diye geldiniz buraya?

— Bu iş için, bana güvenmemenizi önceden haber vermeğe.

* * *

BAZI tembeller de, tembelliklerile öğünürler. Alphonse Allais adlı bir mizahçı:

— Çocukluğumdan beri, o gün yapabileceğim bir işi daima yarına bırakmışımdır, demiş.

Jules Renard: Çalışmak, iç sıkıntısı korkusunun tek mazeretidir» şeklinde konuşmuş, ki buda onun sayılı bir tembel olduğunu belirtir.

Tristand Bernard, randevu vereceği arkadaşına:

— Beni gelip sabahleyin gör demişti, zira o zaman çalışırım.

Sayısız vodvil yazarı Georges Feydeon, da ünlü tembeller arasındadır. Bir gün bir arkadaşile lokantada yemek yerlerken, arkadaşı:

— Kapıdan son derece güzel bir kadın girdi. Dön bak arkana...

Georges Freydon arkasına dönmeğe üşenerek:

— Onu bana tarif et, diye cevap verdi.

* * *

MARCEL Achard, da ünlü bir tembeldir.

— Harikulâde olan, yapacak bir şeyi olmamak değildir. Yapacak şeyi olupta, onu yapmamaktır, diye açılmış bir arkadaşına. Bu da onun garip felsefesi.

«Tembellik kıymetli bir fazilettir, diye eklemiş sözlerine. Bu günün gerçek lüksü, zamanını kaybetmesini bilmektir!»

Bir fabrika direktörü, iş alanı kapısına bir pankart astıracaktı. Bir ressama atölyesinde yazdırıyordu yazıyı. Bir ara atölyeye ye indi ressamın çalışmasını izlemek için. Atölye boştu. Pankart bitmemişti henüz. Yazılanlar: «Bu günün işini yarına bırakma...»

El yazısıyla yazılan küçük bir kâğıt da raptiyeyle levhanın altına iliştirilmişti:

«Sayın direktör, hava çok güzel, ben balık avlamağa gidiyorum. Levhayı yarın bitireceğim.»

Bazı dairelerde ise tembeller grup halinde yaşarlar. Bir iş adamı, kayınbiraderine,

— Korkunç, bir şey bu, dedi bir gün. Şef yüzünden büroda uyuyamaz oldum.

— Neden? Seni uyandırıyor mu?..

— Evet. O kadar yüksek sesle horluyorki!

Direktör, memura:

— Size dikkat ettim, bütün sabah hiç çalışmadınız, sadece uçan sinekleri seyrettiniz! diye bağırdı.

— Yanılıyorsunuz mösyö, dedi memur. Sadece uçan sinekleri seyretmedim.

— Gerçek mi?

— Evet. Bazılarını yakaladım.

İş arayan gence:

— Buraya gelmeden önceki çalıştığınız yerden bir bonservis almış mıydınız? diye direktör sordu.

— Evet, dedi genç.

— Veriniz bakayım.

— Veremem. Çünkü onu yırttım attım.

— Onu yırtmakla hata etmişsiniz.

— Eğer onu alıp bakmış olsaydınız, hata etmediğimi anlardınız.

Bütün dünyayı gezmiş olan bir İskoçyalıya:

— Elinizde olsaydı, nerede yaşamak isterdiniz? diye sormuşlar.

— Korsika'da, cevabını vermiş İskoçyalı.

— Neden?

— Oradaki insanlar çok tembeller. Özel olarak, otellerdeki personel... Bahşiş istemek için size ellerini uzatmağa üşenirler.

İşte bu güzel adada, Korsika adasında, bir baba ile oğul arasında şu konuşma geçer:

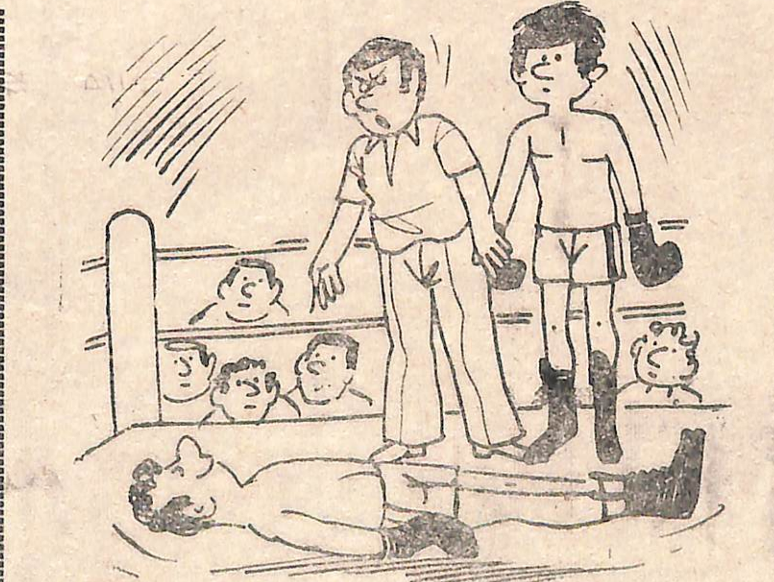
— Oğlum, çok iyi biliyorsunki, senin büyük babanın babası tembeller şahıydı. Büyük baban tembeldi. Baban olan ben de tembelim. Üç amcan da tembeldir. Onun için, senin de bir tembel olman beni hiç şaşırtmıyor. Ama her şeyin bir sınırı vardır. Otuz yaşını geçtiğin halde hâlâ evlenmedin. Oysaki evlenmen ve bir yuva kurman lâzım. Düşün, evlendikten sonra çocukların olacak.. ve çocukların ailedeki bu uğursuzluğu kırabilirler, tembellik illetinden kurtularak çalışkan birer vatandaş olurlar, ihtiyarlığında sana bakarlar.

— Çok iyi bir fikir bu baba, diye oğlu cevap verdi. Ama hamile bir kadını nereden bulupta buraya getireceksin benimle evlenmesi için?

Ve bu sevimli delikanlı sonunda bekâr kaldı. Açlıktan ölmemesi için ara sıra çalışmak zorunda kalıyordu. Çalışmak denirse buna tabii... Sabahları uyanınca, bir bozuk para havaya atıyor: «Paranın yazılı tarafı yere düşerse bu gün çalışacağım, resimli tarafı yere düşerse yatağımdan çıkmıyacağım» diyor ve ona göre hareket ediyordu.

İşte dünya tembelleri, düşünceleri, davranışları...

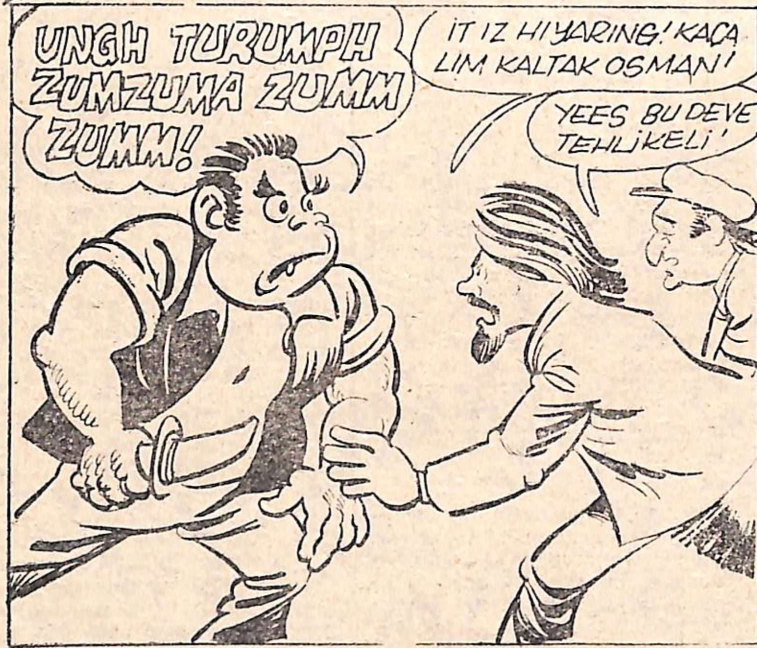
Andre GUİLLOİS'den
Çeviren :
Süheylâ AYKUT

— Kalk yahu.. Gong sana vurmadı.. Maçın başlaması için vurdu!...

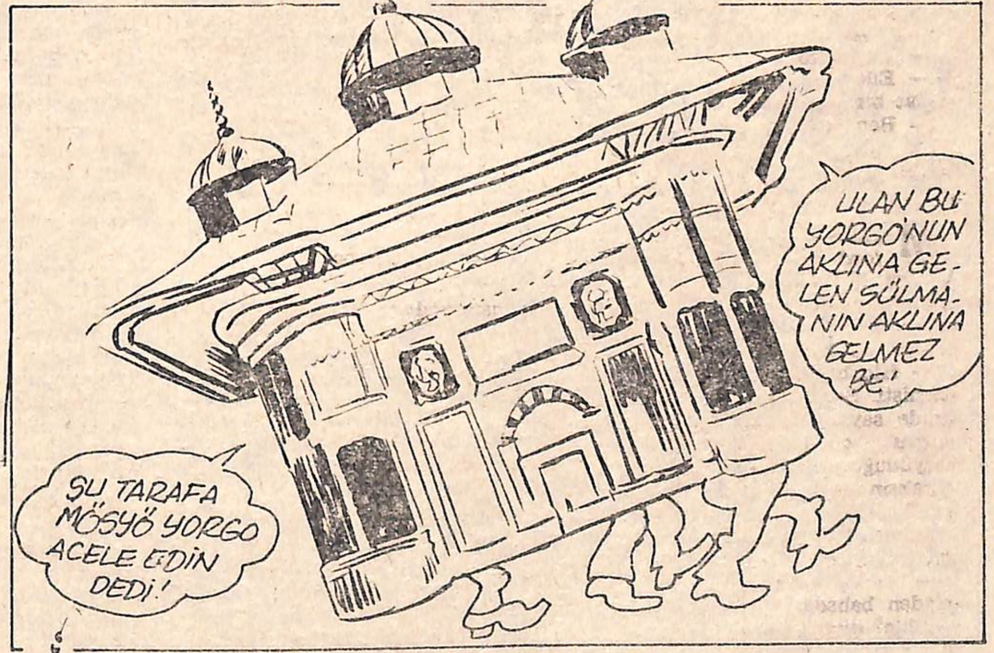
TURİSTLER

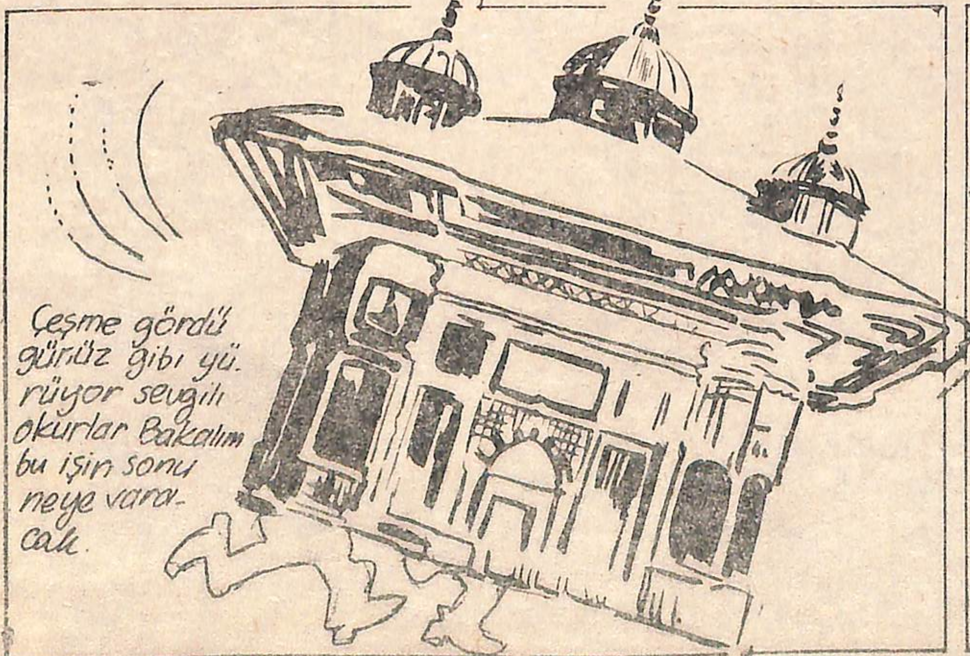
Uyduran ve çizen Aydın Alustaoğlu

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHİ DÖLEK

Arsadaki define

KARDEŞİ Yozyürek'i yolda yakaladı bir gün. «Haftalardır senin peşinde koşuyorum ağabey. Ne zor bulunur adammışsın!»

«Öyleyimdir. Temininde güçlük zammını boşuna mı alıyorum? Neden arıyordun beni peki?»

«Üç yıldan beri görmediğin kardeşine sorulacak soru mu bu?»

«Haklısın,» dedi Yozyürek. «Değil. Sorulacak soru şu: Neden her üç yılda bir başıma ekşiyip beni tedirgin ediyorsun kardeşim?»

«Bu kez seni eve çağırmaya geldim.»

«Eve çağırmaya mı geldin? Hangi eve? Dur, karşılık verme. Belki kötü bir evdir.»

«Alayı bırak ağabey,» dedi Yozyürek'in kardeşi. «Hepimiz seni yeniden aramızda görmeyi çok istiyoruz.»

«Yüzünüzü şeytan görsün! Ayrıca, para umuyorsanız beş kuruşum yok.»

«Para mara ummuyoruz Zaten biz zengin olduk artık.»

«Zengin mi oldunuz?»

«Evet, zengin olduk. Babam bir ev aldı.»

«Buna sevindim işte. Biliyor musun, bir anda farkına vardım hepinizi ne çok özlediğimi! Aylardır gözümde tütüyorsunuz inan ki.»

«İyi,» dedi Yozyürek'in kardeşi. «Gel benimle.»

Baba ocağı... Kapıdan girerken gözleri nemlenmişti Yozyürek'in, açgözlülükle çevresine bakmaktan. Evin büyüklüğü, bu eşyalar, bu manzara, bu rahatlık... Yozyürek bunca yıl çektiği zorlukların sona ermek üzere olduğunu seziyordu.

Yozyürek, babası ve öbür kardeşleriyle öpüştü, özlem giderdi. Kardeşlerinin arsızlığı ve yüzsüzlüğü gitmiş, üstlerine bir olgunluk gelmişti. İkizler hâlâ kekeliyorlardı ama, zengin çocuklarına özgü şirin bir kekeleyişti bu. Yozyürek'in odun yaratılışlı babası bile değişmişti:

«Oturunuz değerli çocuğum.»

«Oturunuz değerli babacığım. Sana ne oldu böyle?»

«Hiç. Felek hazretlerinin yüzümüze güleceği tuttu işte.»

«Onu demiyorum. Konuşman falan değişmiş. Adam kılığına... Yani demek istediğim...»

«Açıklaman gerekmez yavrucuğum. Anlıyorum. Biz eskiden beri ince yaratılışlı idiysek de daha önceden bu inceliğimizi açığa vurmamıza parasızlık engel olmuştu. Yaşam bir bal çanağına benzer sevgili yavrum. Ama şimdi siktiret bütün bunları. Sen ne haltlar karıştırıyorsun görüşmeyeli?»

«Her zamanki haltları,» dedi Yozyürek. «Bir deli esintinin önüne kapılmış sürükleniyorum.»

«Karnın aç mı?»

«Benim karnım hiçbir zaman doymadı.»

«Hırstan yana benden aşağı kalmazsın. Aslında sen bana bu gördüğün mızmızlardan çok daha yakın olmalıydın. Ne yaparsın ki kollarımız çok erken ayrıldı.»

«Hatırlıyorum,» dedi Yozyürek. «Evden taşınıp beni piç gibi geride bırakmıştın.»

«Ayrılıkların güzel yanı, kişilere yeniden kavuşma olanağı vermesidir,» dedi Yozyürek'in babası.

«Öyle olsun,» dedi Yozyürek. «Ayıp olmazsa bir şey daha sorabilir miyim?»

«Bu evde hiçbir şey ayıp değildir sevgili oğlum. Sor.»

«Kimi soydun?»

«Hiç kimseyi. Ben hırsızlığı sevmem. Namusumla zengin oldun.»

«Nasıl senin namusunun fazla para etmeyeceğini bilirim ben.»

«Ba - ba - ba - babam arsa işine girdi,» dedi kekeme ikizlerden biri.

«H - hem de n - n - gi - gi - giriş,» dedi öbürü.

«En iyisi b - b - b - biz s - susalım da b - b - babam anlatsın,» dedi ilk ikiz.

«İyi olur,» dedi Yozyürek. «Anlatsana baba, nedir bu arsa işi? Bildiğim kadarıyla böyle işlere başlayabilmek için anapara gereklidir. Seninse hiçbir zaman rakı parasından fazla paran olmadı.»

«Anlatayım sevgili oğlum. Bu arsayı bana borca sattılar.»

«Hangi arsayı?»

«Ankara'nın göbeğindeki seksen metrekarelik arsayı. Al bunu, dediler, paran olunca azar azar ödersin. Fiatı da ucuz.»

«Seksen metrekare biraz küçük değil mi? Ne yapılır üstüne?»

«Haklısın. Üstelik bu dediğim arsa, dört metre genişlik ve yirmi metre derinlikte. İki yüksek yapı arasına sıkışmış kalmış dar bir şerit. Zaten bu yüzden satıştaki kolaylığı sağladılar bana.»

«Sonra?»

«Sonrası, düşünmeye başladım.»

«Eyvah!»

«Düşündüm düşündüm bir şey bulamadım. Sonra biri bir akıl verdi, ona uydum. Arsama moloz döktürtmeye başladım.»

«O neden?»

«Kamyon başına kırk lira alıyordum da ondan. Yakındaki yapı yerlerinden çıkan toprağı sahipleri ta uzaklara götürüp dökmek, bir kamyon toprak için on lira dökme parası ödemek zorunda kalıyorlardı. Öyle uzağa gitmeniz gereksiz, dedim, gelin toprağınızı buraya atın. Zaman kazanırsınız. Ama ben on yerine kırk lira alırım, dedim. Onlar dünden razıydılar. Kamyonun biri gidip biri gelmeye başladı.»

«İyi ama baba, seksen metrekarelik yere kaç kamyon moloz dökülebilir ki? Kısa zamanda dolmadı mı arsa?»

«Evet, arsa kısa zamanda toprakla doldu ve yine bir düşünce aldı beni. Düşünmekle bir çözüm bulamadım. O sırada bir başkası bir başka akıl verdi, ona da uydum. Arsaya toprak yığdırmaya devam ettim. Yükseklik on metreyi buldu. Bir süre sonra iki yandaki iki apartmanda oturanlardan yakınmalar yükselmeye başladı. Evimizin duvarlarını toprakla kapattın, nemden verem olacağız falan diyerekten...»

«Arsa senin değil mi? İstediğini yaparsın.»

«Arsa benim ve istediğimi yaparım. Böyle dedim. Sonra dedim ki, eğer boşaltma ücretini siz verirseniz arsayı boşalttırırım. Aralarında denkleştirip verdiler istediğim parayı.»

«Boşaltsan bile yeniden dolar arsa. Yandakiler her zaman sana para vermezler ki arsayı yeniden boşaltmak için. Sonra seni belediyeye şikâyet de edebilirler.»

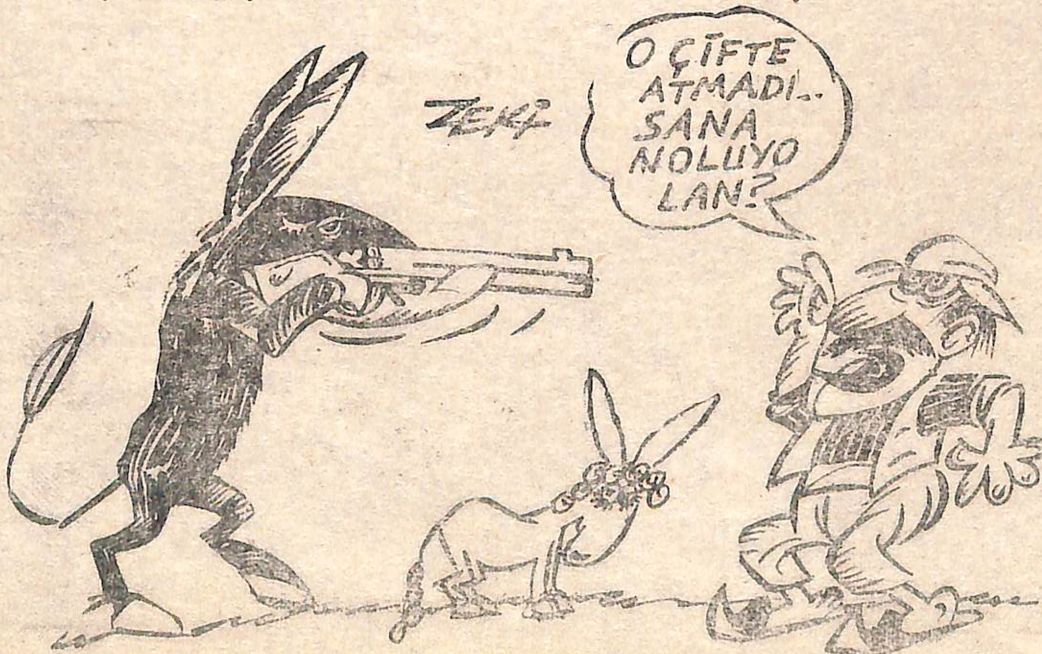
«Bunlar benim de aklıma geldi. Düşündüm düşündüm, bir çıkar yol bulamadım. Neyse, biri bir akıl daha verdi. Gidip sordum bu akla uyarak, toprağa ihtiyacı olan var mı diyerek... Bir yerlerde bir hastane yapılıyormuş. Hastanenin yapıldığı yer bataklıkmış ve doldurulması gerekiyormuş. Gidip bu adamlarla anlaşma imzaladım. Gelin, dedim bu benim arsamdan istediğiniz kadar toprak alın. Kamyon başına kırk lira vereceksiniz. Sudan ucuz. Olur dediler. Şimdi Ankara'nın göbeğindeki bu seksen metrekarelik arsaya hem yük boşaltmak isteyen, hem de toprak yüklemek isteyen kamyonlar geliyor. Her biri de bana kırk lira veriyor. Bir yıldır böyle sürüp gidiyor bu. Artık kamyonları boşaltıp tekrar yükleme durumu da kalktı. Gelen dolu kamyon hastane yapım yerine yöneliyor doğruca ve ben seksen lira kazanıyorum kamyon başına. İki yandaki iki apartmanı satın alıp işi genişletmeyi düşünüyorum. Ama kiralar daha kazançlıysa yıktırtmam apartmanları. Bir hesaplayayım da...»

«Aman sen hesaplama,» dedi Yozyürek. «Bırak biri akıl versin yine.»

«Ben de böyle düşünüyorum,» dedi Yozyürek'in babası. «Gel şimdi iki lokma bir şey yiyelim, toprak ne verdiyse...»

Sulhi DÖLEK

Yozyürek'ten Yozlamalar:
«Bazılarının gözünü toprak doyurur, bazılarınınkini ise büsbütün açlaştırır.»

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8-10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLAN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira. Fiyatı : 250 kuruş.

ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

TURİSTLER

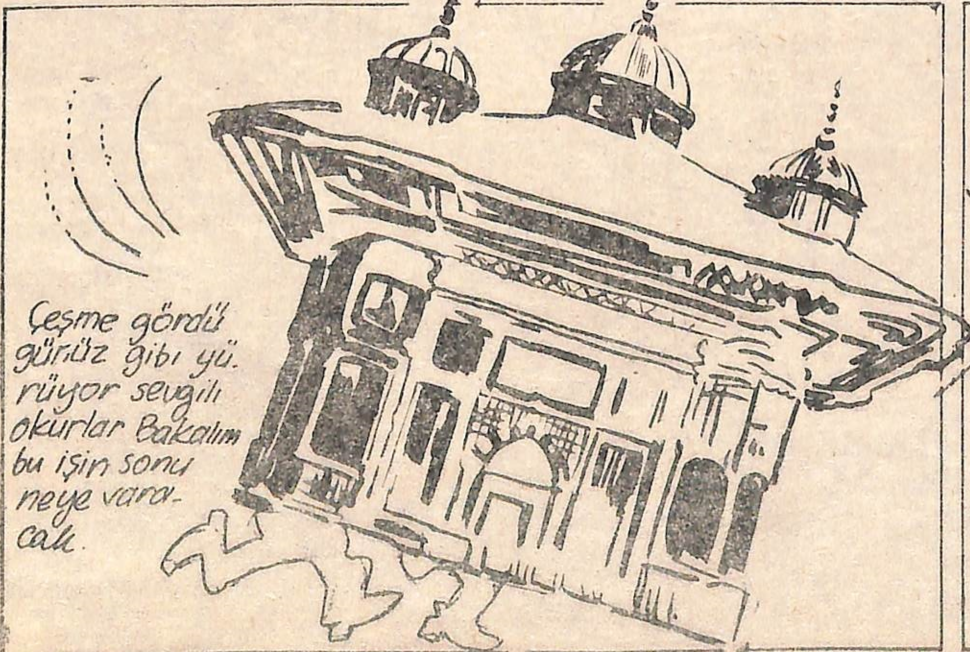
Uyduran ve çizen Aydın Allustaoğlu

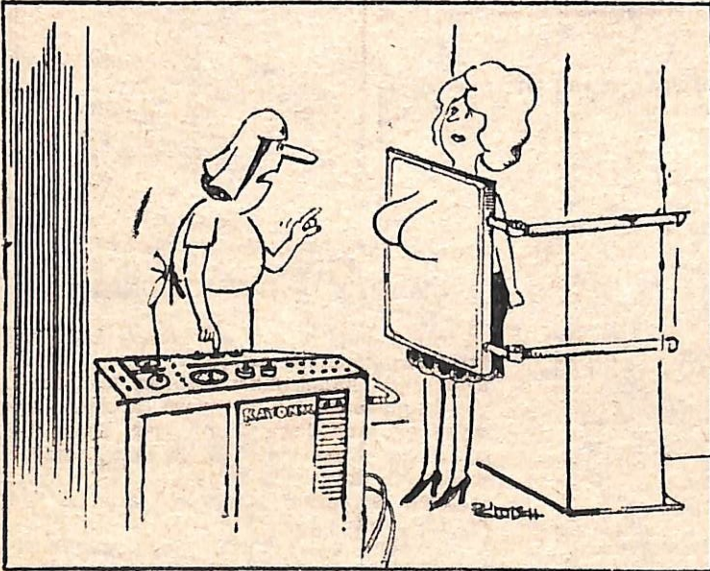

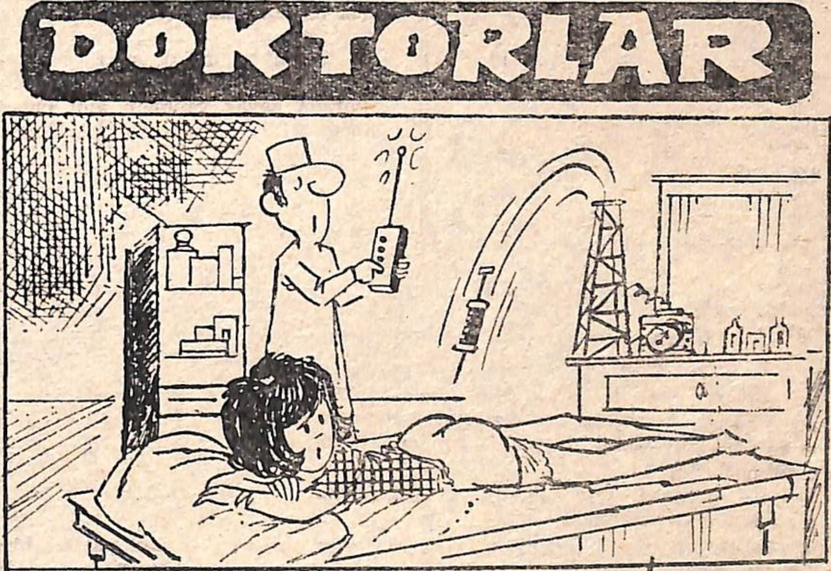

– ŞİMDİ HEMEN İTFAİYE ÇAĞIRACAĞIM. SANA İLK MUDAHALEYİ ONLARIN YAPMASI GEREK

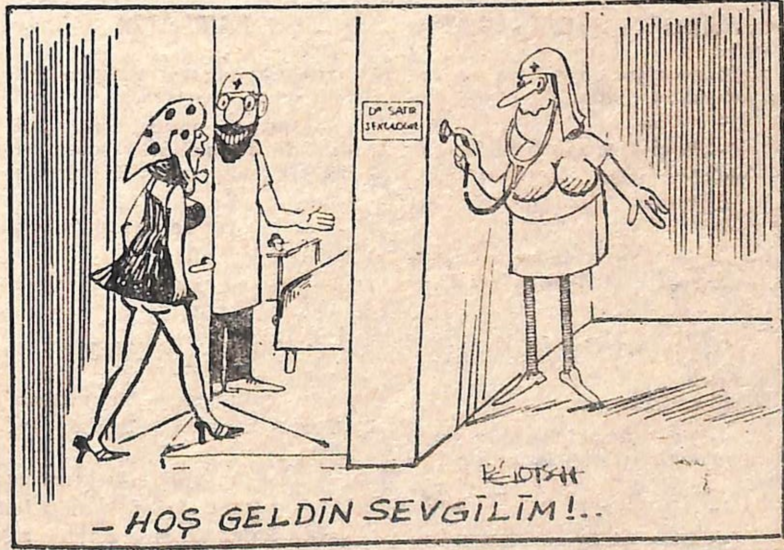

Dünya Karikatürleri..

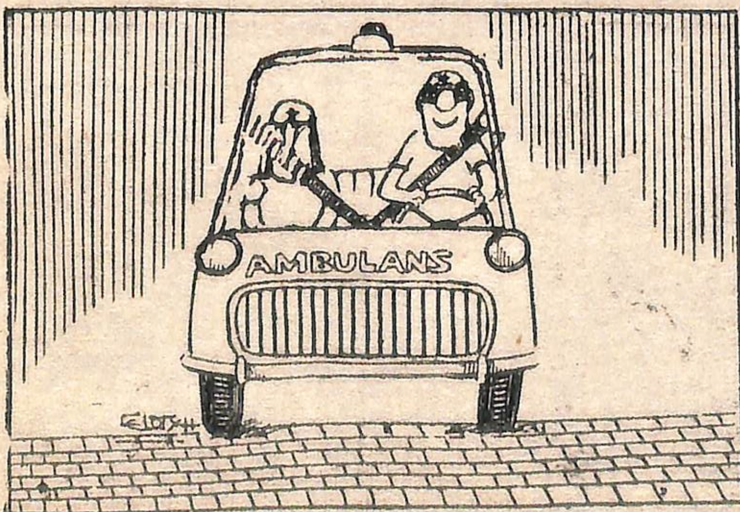
DOKTORLAR

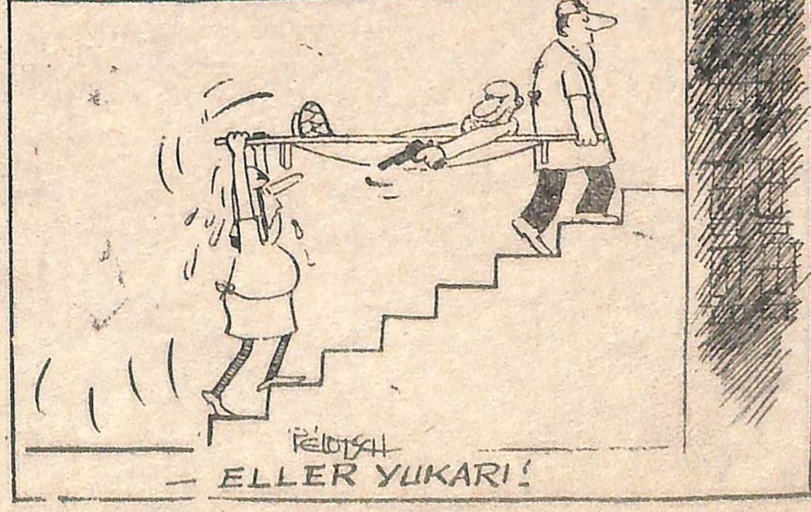

– DOKTOR "YÜKSEK YERLERDE.. TEPELERDE FAZLA DOLAŞMA, SENİN İYİ OLMAZ„ DEDİ-

– HOŞ GELDİN SEVGİLİM!..

AMBULANS

– ELLER YUKARI!

MİLLETLER GÜLÜYOR

Yazısız

DELİNİN KÖPEĞİ

Diş fırçasına ip bağlayıp hastanenin bahçesine çıkan deli:

— Haydi Bobi, benim cici köpeğim, gel seninle biraz gezelim, dedi.

Bu sözleri duyan doktor sordu:

— Ne yapıyorsunuz? İp bağlıyarak çektiğin bu şey nedir?

— Ne olacak, diş fırçası...

Deliden akıllıca bir cevap alan doktor uzaklaşırken deli ipin ucundaki diş fırçasına doğru eğilerek: fısıldar gibi bir sesle: Haydi Bobi, dedi, benim cici köpeğim... Doktoru atlattık, yürü gezelim...

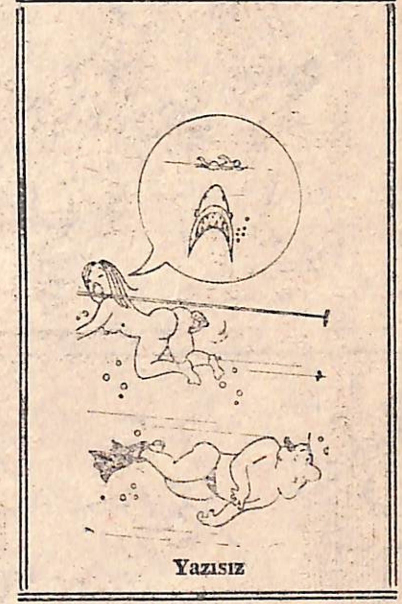
AH ŞU KADINLAR!...

Kadın kendisini hiç iyi hissetmediğinden doktora giderek şikâyetlerini anlattı. Doktor:

— Mühim bir şeyiniz yok, dedi. Bir kaç sıcak banyo alın. Açık havada fazla hareket edin ve sımsıkı giyinmeyi sakın ihmal etmeyin.

Akşam, kadın kocasına:

— Kocacığım, dedi, doktor bana güneye gitmemi tavsiye etti. Sonrada kayak yapmam için İsviçreye sağlık verdi. Ayrıca kış boyunca kürk manto giymem lâzımmış.

Yazısız

ACI GERÇEK

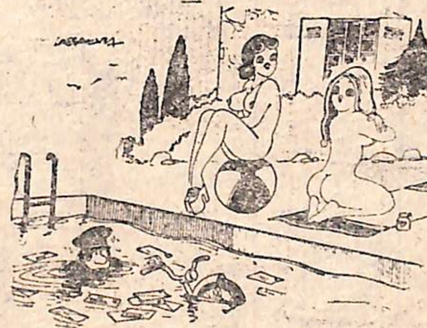
Evli erkek her gece eve geç dönüyordu. Eve her gelişinde de karısına:

— Merhaba, üç çocuğumun annesi, derdi.

Kadın, kocasının bu sözlerine bir çare bulmak gerektiğini düşündü. Bir gece yine eve geç dönen koca:

— Merhaba, üç çocuğumun annesi, deyince, kadın dayanamadı:

— Merhaba, bir çocuğumun babası, diye cevap verdi.

— Yeni postacı bize bakmaktan önünü göremedi!

KADIN — ERKEK FARKI

Bir kadınla bir erkeğin reaksiyonları birbirinden tamamile değişiktir. Aynı yerde, aynı olayla karşılaştıkları zaman bile. Örneğin, kadın dizini bir iskemleye çarpınca (Ay) diye bağırarak önce dizini oğar, sonra bir daha ona çarpmamak için iskemleyi oradan kaldırarak duvara dayar.

Erkek ise, dizini iskemleye çarpınca derhal küfretmeğe başlar:

— Allah kahretsin! Bu sandalyayı böyle yolumun üzerinde kim koydu!...

SAMİMİ BİR İTİRAF

Uzun süre seviştikten sonra evlendiler. Kadın ilk gece kocasına sordu:

— Beni yine eskisi kadar çok seviyormusun?

— Kocası safiyetle karşılık verdi:

— Sevgilim, kadınları ne kadar çok sevdiğimi öteden beri bilirsin!...

OTOMOBİL KAZASI

Annesi genç kıza sordu:

— Yeni otomobille kaza yaptığını öğrenince baban ne dedi?

— Sarfettiği küfürleri saymasam olur mu?..

— Olur tabii.

— Öyleyse hiç bir şey söylemedi.

PATLAMA

Oteldeki odasına yerleşen yeni müşteriye, otelci:

— Burada sizden önce çok kuvvetli bir patlayıcı madde bulan bir kadın profesör kalmıştı, dedi.

— Ya, duvar ve tavandaki izler infilâk izleri mi?

— Hayır efendim, profesörün...

GÜNAH ÇIKARMA

Çok hafifmeşrep bir kadındı. Günah çıkartmak istiyordu. Papaz:

— Madam, dedi, izin verin de bir kaç pazar arkadaşımı daha çağırayım. Zira bu şerefin altından yalnız başıma kalkabileceğimi sanmıyorum.

AŞK RÜYASI

Genç erkek âşık olduğu kıza:

— Juliette, seni çok seviyorum, her gece rüyamda seni görüyorum, dedi.

— Sahimi?..

— Söylüyorumya, her gece rüyama giriyorsun...

— Eğer beni iddia ettiğin gibi sevseydin, uyuyamazdın ki!

ŞÜPHELİ TEZKİYE

İki yahudi müşterek dostlarının cenaze törenine geç kalmışlardı. Mezara yaklaştıkları sırada Hahamın şu sözlerini duydular:

— Rahmetli çok iyi bir insandı. Hayatta hiç kimseyi kazıklamadı...

Mezara yaklaşan yahudilerden biri ötekine döndü:

— Yanlışlıkla başka bir cenazeye geldik galiba, dedi. Acaba bizimki nerede?...

BÜYÜK ADAM

Şehirli turist kadın, köyün yoksulluğunu seyrettikten sonra:

— Burada hiç büyük adam doğdumu? diye sordu.

Köylü kadın:

— Hayır, dedi biz ancak bebek doğurabiliyoruz. Kentlerde başka türlüdür herhalde.

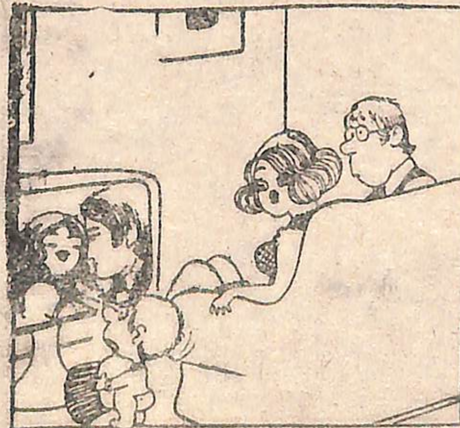
GÜZEL ZİYARETÇİ

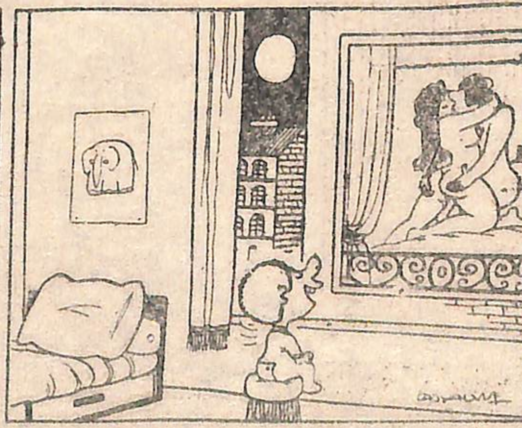
Tatilde, bir otel odasında bir delikanlı gece yatmağa hazırlanıyordu. Bir ara oda kapısı açılarak güzel bir kız girdi odaya.

— Oh, affedersiniz, dedi kız, odamı şaşırmış olmalıyım...

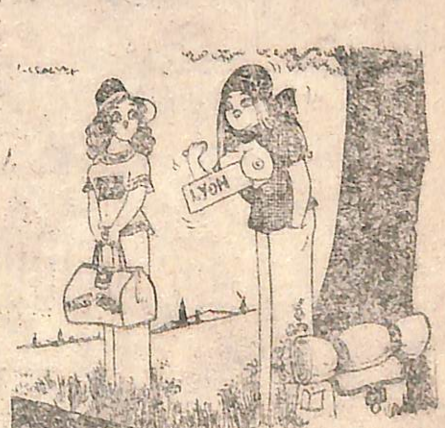
Delikanlı cevap verdi:

— Üzülmeyiniz, Ama isterseniz bu gece sabaha kadar burada kalırsınız, oda sizemi aitti, yoksa banamı aitti bir karara varırız.

— TV'deki aşk filminde iş yok... Ben canlı yayın seyredeceğim!...

— Oto — Stop nasıl yapılırmış gör şimdi!...

İşte, hediye vermenin en güzel yolu!
Hediye Çekleri

Yakınlarımızın mutlu günlerinde en çok sevinecekleri hediyeyi verin onlara. En arzuladıkları şeyi almalarına imkân verecek bir hediye çekini : Doğum günlerinde, nişanlarında, evlenme törenlerinde, yeni yılda, mezuniyet günlerinde ve daha nice mutlu günlerinde... Hediye çekleri böyle günler için hazırlanmış, renkli, özel desenli kuşe kapları içinde, Yapı ve Kredi Bankası Şubelerinde emrinize hazırdır.

Herhangi bir Şubemize uğrayıp birini seçin hangi mutlu gün için düşünüyorsanız.

Hediyeyi vermek istediğiniz şahsın adına, 5.000 liraya kadar dilediğiniz miktarda.

Bu şahsın adına doldurulmuş hediye çeki, zarif desenli kabı içinde size hemen verilecektir.

Artık yakınınıza sunabilirsiniz, mutluluklar dileğiyle...

En çok istediğini kendisi seçsin ve daima sizi hatırlasın.

Sizce de hediye vermenin en güzel yolu bu değil mi?

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

moran yk31

Akbaba

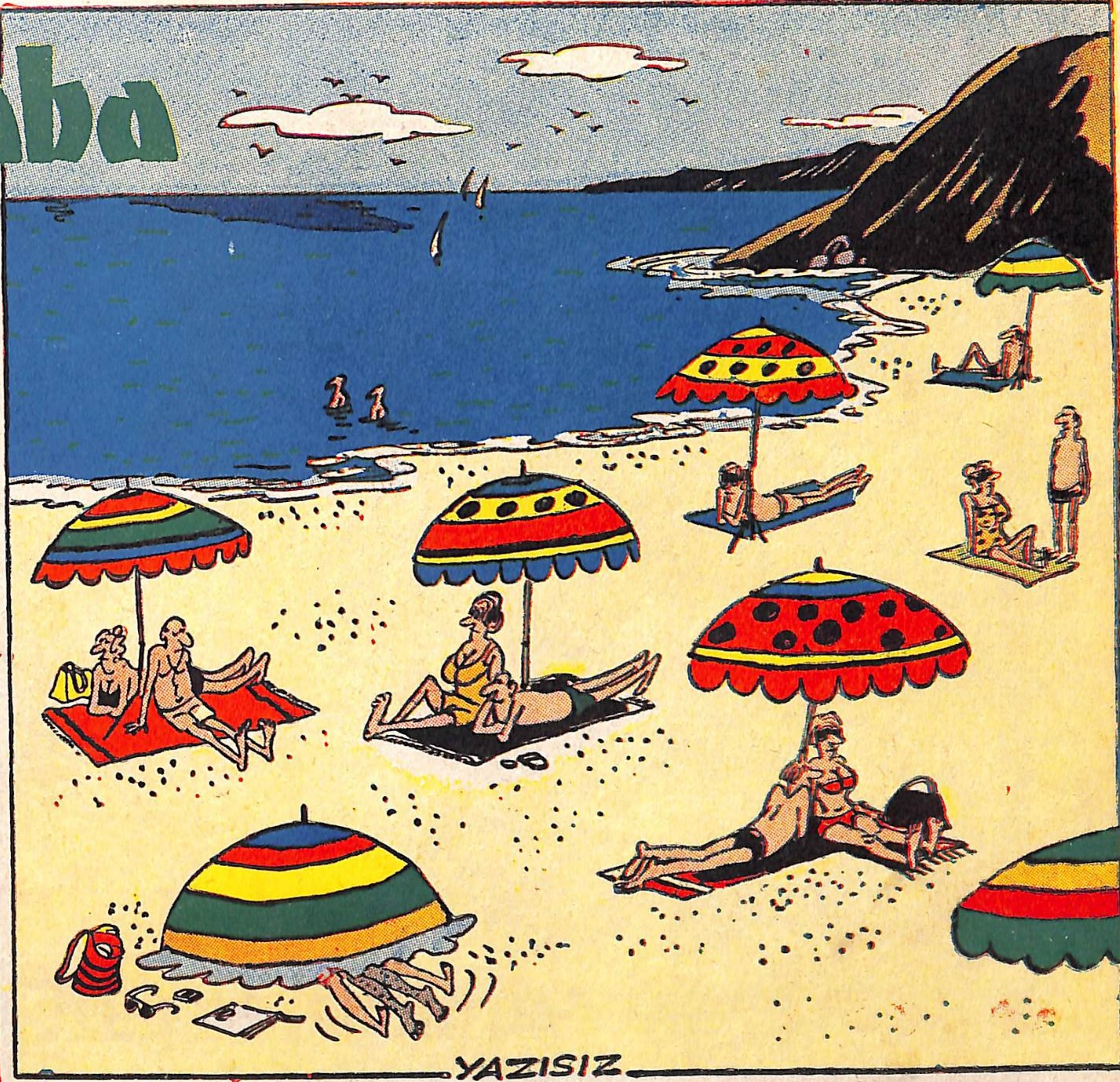

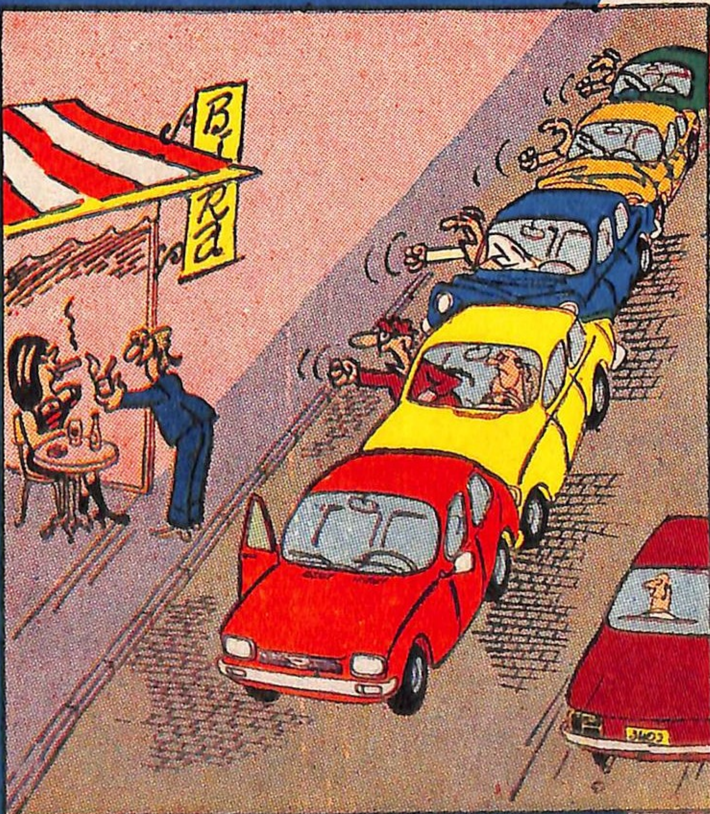

YAZISIZ

YAZISIZ

YAZISIZ

– Aaaa.. İKİSİ DE AYNI ZAMANDA KONUŞMAĞA BAŞLADI!..